

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

Szívből kívánom a Bencés Diákszövetség leköszönő elnöksége nevében Szent Benedek atyánk magyar családjá minden tagjának a Betlehemi Kisded bőséges áldását és kegyelmét.

Faber Miklós

Karácsonyra: E-evangélium e-mail-ben

1. Az **E-evangélium lista** a Szombathelyi Egyházmegye honlapjának (www.szombathelyi-egyhazmegye.hu) gondozásában készül 2004. július 9. óta. Az evangélium ezen kívül elérhető még a Magyar Katolikus Egyház (www.katolikus.hu), a Magyar Kurír (www.magyarkurir.hu), a Liturgia Online (www.liturgia.hu) weboldalakon, valamint több más plébániai vagy közösségi honlapon is a feliratkozási lehetőséggel együtt. Az oldalak értelemszerűen naponta automatikusan frissülnek. A **honlapszerkesztők** figyelmébe ajánlom, hogy lehetőség van arra, hogy **beépítsék saját honlapjukba** a tartalmat. Ez ügyben *Fehér János* webmasterhez lehet fordulni a fjk1969@gmail.com címen.

2. Az **e-evangélium e-mailben lista célja**, hogy a feliratkozottaknak minden nap **eljuttassunk egy kis lelki csomagot**: az aznapi evangéliumot, egy hozzá kapcsolódó elmélkedést és egy imádságot. Mindehhez időnként aktuális információk is kapcsolódhatnak.

3. Az **evangéliumi részt** nem találomra választjuk, hanem a **katolikus egyházi év liturgikus rendjének megfelelően vesszük**. A küldött evangélium megegyezik azzal, amit aznap a szentmisén résztvevők hallhatnak. Az elmélkedések a szöveg megértését igyekeznek elősegíteni, hétköznapi formában, vasárnap és ünnepnapokon hosszabb formában.

4. Az **imádságot**, kérem, lehetőleg **egymásért és lelki közösségünk erősödéséért** mondjuk. Imát hozzám eljuttatott levélben lehet kérni, s örömmel veszem, ha a jövőben is küldöttök imádságokat, amelyeket fel tudok használni.

5. Az **e-mail-es olvasás nem helyettesíti a szentmisét**, a szentgyónást, a szentáldozást, sem más szentségek felvételét. Nem pótolja továbbá az egyház életében való közösségi részvételt, az irgalmasság cselekedeteinek gyakorlását, a bűnti gyakorlatokat vagy más egyházi tevékenységeket, amelyek az aktív keresztény életben szerepet játszanak. Nem mentesít az egyházi kötelezettségeket (pl. az egyházközségi hozzájárulás fizetése) alól. Számunkra, papok számára nem helyettesíti az Evangélium előszóban történő hirdetését. Az ingyenes „szolgáltatás” a **keresztény élet „tortájának” egyetlen szelete**. Aki megkóstolja, remélhetőleg kedvet kap ahhoz, hogy az egész tortát megegye. Ez nem torkosság, hanem elkötelezettség. Ne féljete, nem rontjátok el tőle a gyomrotokat, de főleg nem az életeteket!

6. Az e-mailt **reggelente 5 óra 10 perckor** küldi ki a program. A legtöbben azonnal meg is kapják, de előfordulhat, hogy egyes levelezőrendszerek (yahoo, freemail, axelero) csak órákkal később kézbesíti a levelet egyeseknek.

7. A lista **egyirányú**, tehát a tagok nem küldhetnek egymásnak levelet, mert ez túl nagy e-mail forgalmat jelentene, aminek valószínűleg senki sem örülne. *Észrevételekkel és javaslatokkal* a lista gazdájához, *Horváth István Sándor* (Ph 88) szombathelyi egyházmegyes paphoz lehet fordulni a his1969@gmail.com címen.

8. **Feliratkozni a fenti honlapok bármelyikén lehet**. Ha valakinek gondja lenne, kérem, juttassa el hozzám e-mail címét és a nevét, legalább egy mondattal utalva arra, hogy fel szeretne iratkozni, s szívesen felírom.

9. Mivel reklámra nincs lehetőségünk, a **lista úgy terjed, hogy a tagok** internettel rendelkező barátai és ismerősei között **terjesztik**. Ez az evangélium terjesztésének kiváló lehetősége és formája mindenki számára. Köszönöm mindenkinek e téren mutatott eddigi és kérem további lelkesedését! Listánknak jelenleg több, mint **3300** tagja van Svédországtól Dél-Afrikáig, Kanadától Ausztráliáig, fiatalok, felnőttek és idősebbek, papok, szerzetesek, nővérek és világi hívek, katolikusok vagy más felekezethez tartozó keresztények, valamennyien magyarok vagy magyarul tudók.

10. Az **atyák számára**, akik a mindennapi prédikációhoz szeretnék felhasználni az elmélkedéseket, **2005. novemberétől** lehetőség van arra, hogy **egy nappal korábban** kapják meg a lelki csomagot. Erre a szolgáltatásra nem lehet kívülről feliratkozni. Akik élni szeretnének a lehetőséggel, kérem küldjék el nevüket, egyházmegyéjük nevét és e-mail címüket a his1969@gmail.com címre, jelezvén, hogy egy nappal korábban kéri az e-evangéliumot, s felírom őket a külön listára. (Rendszeresen igeliturgiát végző lelkipásztori kisegítők számára is rendelkezésre áll e lehetőség.)

A hit hallásból fakad – írta Szent Pál apostol egykor a rómaiaknak (Róm10,17), de napjainkban hozzátehetjük, hogy a hit olvasásból is fakadhat, Krisztus tanításának olvasásából. Ezért tehát olvassátok, éljétek és hirdessétek az evangéliumot! – Figyelmeteket megköszönve, szeretettel és imával:

István atya (Ph 88)

Küldöttgyűlésünk

A 2005. november 26-i küldöttgyűlés, a BDSZ legfelsőbb döntéshozó szervének ülése, amelynek napirendjén a tisztújítás szerepelt, a résztvevő küldöttek alacsony létszáma miatt határozatképtelen volt, így határozatokat nem is hozhatott.

Jelenleg a BDSZ elnökségében nincsenek a küldöttgyűlés által választott tisztségviselők, a területi szervezetek elnökei és a rendi alelnök azonban hivatalban maradtak. Tehát a BDSZ a hatóságok előtt és a valóságban is, továbbra is működőképes.

A további teendők előkészítésére a rendi alelnök, Cirill atya 2005. december 10-re összehívta a hivatalban lévő elnökséget. Az elnökségi ülés legfontosabb feladata, hogy kitzúzza az esedékes küldöttgyűlésnek, ill. határozatképtelensége esetére a megismételt küldöttgyűlésnek az időpontját.

Nyomatékosan kérjük mi is a területi szervezetek elnökeit és a küldötteket, hogy mivel a küldöttgyűlés csak a küldöttek legkevesebb kétharmadának részvételével határozatképes, igyekezzenek minél nagyobb számban részt venni az elnökség által összehívandó küldöttgyűlésen! (Meghívót mindenki kap!)

A szerkesztőség

Szent Benedek Iskola, Budapest, Fő utca

Bár az iskolának ma már nem a bencés rend, hanem a *Legio Christi* szerzetesrend a fenntartója, a Szent Benedek Kulturális Alapítvány-alapította iskolát most is a magunkénak tudjuk. Velünk együtt az iskola jelenlegi igazgatója, *Tóth Gábor* (apósa pannonhalmi bencés diák, negyedik gyermeke *Bence*) is egyetért abban, hogy Szent Benedek szellemét továbbra is különlegesen hangsúlyozza és ápolja az iskola.

Ennek a gondolatnak a jegyében szerveztek az iskola támogatására a Szent Margit Gimnáziumban egy gálaestet, és az iskola dísztermében egy (sok-sok éves) jubileumi kiállítást.

A *gálaesten* személyesen az igazgató konferált, felléptek az iskola jelenlegi diákjai és volt növendékei, tanárai és a tanítványok szülei. A beköszöntőt *Habsburg-Lotharingiai Mihály*, a Szent Benedek Kulturális Alapítvány kuratóriumának elnöke mondta. A jelenlévők sok tapssal értékelték a buzgó produkciókat, jól szórakoztunk mindnyájan. A műsor után – továbbra is támogató jelleggel, a szülők áldozatkészségéből készült finomságok révén – agapé fogadta a résztvevőket. Köszönjük!

A kiállítás még nyitva van: legalább január végéig megtekinthető munkanapokon délutánonként, amikor nincsenek órák. Impozáns anyag gyűlt össze, impozáns a rendezés is. Kiderül, hogy itt már 750 évvel ezelőtt is működött iskola, sőt a török időkben is *dervisiskola*. A huszadik századig előreugorva, bár nem ebben az épületben, de 1923-tól 1948-ig a budapesti bencés gimnázium volt az elődje a Fő utcai iskolának. A bencés korszakot sok-sok fénykép, rajz, egyéb tárgy és dokumentum illusztrálja. Az újraindítástól (1995) a mai napig terjedő tíz év is gazdag az illusztrációkban, nem hiányoznak az iskola mindennapi életét bemutató írások, tárgyak, egyebek sem, s külön értékelnünk kell a jelenlegi tanárok kulturális, tudományos, művészi tevékenységének bemutatását is.

A kiállítás megtekintésének javasolt időpontja: a minden hónap második hétfője, délután 5 óra. Azért éppen ez, mert a BDSZ budapesti szervezete is mindig ekkor jön össze, rövid előadásra, kötetlen beszélgetésre. Így a kiállításához is az egykori résztvevők is jelen vannak, hozzá tudnak szólni egy-két szóval az emlékekhez...

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

Jedlik Ányos Gimnázium, Csepel

1945. szeptember – 2005. szeptember

2005. szeptember 10-én délelőtt nagy sürgés-forgás volt Csepelen a Jedlik Ányos Gimnáziumban. Ünneplésre, ünnepelni jöttek a jelenlegi, valamint az egykori diákok, a tanárok s a meghívott vendégek. 10 óra után nem sokkal megszólalt az ünnepség kezdetét jelző harangszó, zeneszó, közben pedig egy öregdiák, egy jelenlegi nagyobb diák, valamint két kisdiaák, kellő ünnepélyességgel behozta az iskola két zászlóját a diákság, a tanári testület és a vendégek jelenlétében, akik már korábban elfoglalták helyüket a tornateremben. Megható pillanatok voltak ezek.

A meghívottak között foglalt helyet a 85 esztendő *dr. Galambos Iréneusz atya*, az alapító tanári kar egyik tagja, továbbá az iskola nyugállományba vonuló, valamint az újonnan kinevezett igazgatója, kerületünk polgármestere és a helyi oktatásügy képviselői, országgyűlési képviselők, a tanári kar számas tagja és a diákság.

A Himnusz elhangzása után hangfelvételtől felidéztek *Vályi Hugó OSB* alapító igazgató 20 évvel ezelőtt elhangzott ünnepi beszédét [szövegét alább közöljük]. Ezt követően *Zanati Béla* leköszönő igazgató néhány szó kíséretében átadta az iskola vezetését utódjának, *Bese Benő* új igazgatónak.

Tóth Mihály polgármester visszatekintve az alapítás évére, méltatta az iskola életútját és fejlődését egészen napjainkig. Említette, hogy a 60 évvel ezelőtt csepel községben alapított gimnáziumnak milyen nagy jelentősége volt akkor, és hogy jelentősége később sem, a mai napig sem csökkent. Bizonyítja ezt az is, hogy falait csakhamar kinőtte, és az illetékeseknek új épület létrehozásán kellett gondolkodniuk. Ez sikerrel járt, mert az egykori, „A Pannonhalmi Szent Benedek Rend Vezetése Alatt Álló, Községileg Segélyezett Jedlik Ányos Gimnázium”-ból a Főváros XXI. kerületének gyakorló gimnáziuma lett. Státusát – gondolom – a mai napig megőrizte.

Az iskola néhány tanulója az ünnepséget időnként versmondással fűszerezte. Nagyon érdekes volt néhány egykori diák, ma már „öregdiák” titulus viselő jeles közéleti személyiség riportszerű, élőben megszólaltatása! – Megjelent az ünnepségen a németországi Hattingen városa testvériskolájának küldöttsége, ezzel is emelve az ünnepség fényét.

Befejezésül a társadalmi személyiségek és a diákság képviselői virágokat helyeztek el az iskola névadója, Jedlik Ányos mellszobra előtt César Franck *Pièce heroïque* c. művének hangjai közben. – Végül a Szózat eléneklése után az iskola vezetősége agapéra, állófogadásra invitálta a vendégeket, ahol közvetlen, a múltra emlékező beszélgetések alakultak ki.

*Kovács Dezső (Cs 51) öregdiák
ny. ének-zenetanár*

Vályi Hugó OSB (1908–1987) alapító igazgató beszéde a csepeli Jedlik Ányos Gimnázium fennállásának 40. évfordulóján, 1985-ben

Mélyen tisztelt ünneplő közösség, szeretett jó utódaim a tanárságban és az igazgatóságban, és nagyon kedves diákok, lelki unokáim, szeretettel köszöntök mindenkit!

Mikor megkaptam a meghívót, hogy jöjjenek el ide – még az egyik D osztály is írt –, akkor hirtelen a tudat alól fölbukkant egy verssor, amit először diákkoromban hallottam, Sík Sándor szavalt a iskolai társaságban, és ez a verssor így szól: Hiszek a kevesek nagy ünnepében és összefogásában. Arra gondoltam, hogy ez a csepeli gimnázium is így jött létre, hogy kevesen ugyan, de összefogtak, és megvalósították azt, ami eszükbe jutott.

Úgy indult el az egész, hogy egy *ilyen* tanfolyam indult – ahogy hallottam –, hárman fogtak össze, férfiak, csepeliek, és előkészítették a diákokat, hogy le tudjanak vizsgázni majd, ha a hidak rendbe jönnek.

Hát a hidak rendbejöttek, kb. 40 diák levizsgázott. Az évszázó ünnepségen, 1945. július 8-án, akkor gyűltek össze a szülők és akkor választották meg a szülői bizottságot, akkor hallatlanul dinamikusak, aktívak voltak, – és ez jellemző a csepeliekre. Ők elhatározták, hogy lesz gimnázium; ne kelljen a diákoknak ezután Budapestre járni, – és rögtön neki is fogtak, hogy ebből valóság legyen.

Csak arra akarom a figyelmet felhívni, hogy mióta ez az ország van, nem hiszem, hogy három hét alatt megvalósult egy gimnázium. Elementek ugyanis a község előljáróhoz: *Kalamár József*hez és *Roskovenszky Jenő*hez és kérték őket, hogy segítsenek megvalósítani, hogy legyen egy tandíjmentes, minden díjtól mentes iskola. Azonnal beadták a kérvényt a minisztériumba, elementek Pannonhalmára; mindenki gyorsan cselekedett: A főpát azonnal összehívta a bencés tanárokat, megszavazták egyhangúan a gimnázium létrehozását.

A közösségi vállalás 1945. augusztus 4-én történt. 9-én megtörtént a döntés, a tanárok kiválogatása. Nagy lehetőséget kaptam. Ilyet is ritkán kap igazgató, hogy magam választhattam ki a tanárokat, akiket jól ismertem még növendék koruktól. És akkor 10-én, másnap már itt voltunk, nem könnyű utazás után, és felkerestük a község előljáróit, akik nagy készséggel fogadtak bennünket és mindenben a kedvünkben jártak. Augusztus 25-én, pontosan három hét múlva már megvolt a minisztérium aláírása a gimnázium alapításáról.

Ilyet csak ott tudnak tenni, ahol igazán összefognak, és ahol az egymásba tett kezek együttműködnek.

Szeptember 9-én már megvolt az évnnyitó: a Munkásotthonban fogadták a bencéseket. A főbíró úr mondta az első beszédet a Kommunista Párt nevében, utána beszélt a Szociáldemokrata Párt nevében *Ivanics István*, beszélt még *Roskovenszky Jenő* is és *Bali Vendel* a Kisgazdapárt nevében.

Az élet hamar megindult, a tanárok elhelyezkedtek, és Csepel mindent megtett, hogy elkezdhessük a munkát. Ha összefognak az emberek, akkor rövid idő alatt nagy dolgokat tudnak véghezvinni. Azóta van az, hogy hiszek az egymásba tett kezek határában.

(Hangsúlyozás 2005 októberében összeállította: *Kovács Dezső [Cs 51]* karnagy, ny. tanár, az iskola egykori diákja.)

Tudósítás Komáromból

Az egykori komáromi bencés gimnázium épületében működő Sellye János Magyar Nyelvű Gimnázium 2005. szeptember 16-án hármass ünnepet ült: háború utáni újjáalakulásának 55. évfordulóját, egykori diákjáról, *Sellye János*ról történő elnevezésének 10. évfordulóját, és azt is ünnepelte, hogy hosszú és fáradságos munkával, egykori diákjainak hathatós segítségével elkészült a gimnázium tetőterének korszerű beépítése és korszerű eszközökkel való berendezése.

Amint tudjuk, a jelenlegi Sellye János Gimnázium büszke egykori bencés múltjára, kötődését a bencés múlthoz nyíltan felvállalja és Pannónhalmával élő kapcsolatot tart fenn. (Dicséret és köszönet érte a gimnázium igazgatójának, tanári karának és nem utolsósorban egykori diákjainak!). Az ünnepségre számos nevezetes személyiséget hívtak meg: jelen volt és felszólalt *Várszegi Asztrik* pannónhalmi főapát, *Szigeti István*, a Szlovák Köztársaság Oktatásügyi Minisztériumának államtitkára és *Dávid Ibolya*, a Magyar Országgyűlés alelnöke mellett számos meghívott vendég is.

Pár mondat Asztrik főapát köszöntőjéből: „Szent Pál apostol mondja: nem az számít, aki ültet, aki öntöz, hanem egyedül az, aki a növekedést adja. Ez a város ültetett, a jezsuiták, a bencés atyák, és most Ti újra öntöztök, de egy iskola nem a falaiban, hanem tanítványaiban hordozza erejét. (...) Szükségünk van ma hittel átitatott humánusra, amely fogékony egy nemzet értékeire, a magyarság értékeire, az európai értékekre, és amely megbékélten és önmagával és környezetével kiegészítődött tud élni. Ezt kívánom tanárnak, diáknak egyaránt. Vivat academia, vivant professores et alumni!”

Az ünnepségen Asztrik főapát úr Arany Matúra okleveleket adott át az ötven éve érettségizett komáromi diákoknak.

Bizonyára sokan nem tudják, hogy Komáromban pár éve működik komoly szervezettséggel a *Komáromi Magyar Gimnázium Baráti Köre*, amely *Komáromi Öregdiák* címmel rendszeresen hírlevélben ad tájékoztatást a fontosabb dolgairól. A Baráti Kör tagjai minden hónap harmadik hétfőjén találkozót is tartanak a gimnázium épületében. A Baráti Kör vezetője *dr. Bastrnák Ferenc* egykori komáromi diák. Elérhetőségük: Sellye János Gimnázium Öregdiák Köre, 94501 Komárno, bisk. Kiálya 5., vagy lhg@stonline.sk

Bizony jó lenne, ha a Bencés Diákszövetség rendszeres kapcsolatot tartana ezzel a Baráti Körrel, amelynek tagsági igazolványán ott ragyog a bencés címer!

Szoboszlay József László (Ko 46)

Advent, 2005.

„Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk; az uralom az ő vállán lesz, és így fogják hívni nevét: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévalóság Atyja, Béke Fejedelme.” (Iz 9,5.)

Advent vasárnapjain

pannonhalmi hagyomány szerinti gyertyagyújtás lesz az Egyetemi Templomban (Bp. V. ker. Papnövelde utca) az esti ½ 8-as szentmise után (kb. 8.30-kor).

Közös imádságaink elmélkedéseit meghívott atyák tartják:

Advent I. vasárnapján: *Mészáros György* szalézi tartományfőnök-helyettes

Advent II. vasárnapján: *Dr. Kránitz Mihály* tanszékvezető professzor, a PPKÉ rektorhelyettese

Advent III. vasárnapján: *Dr. Udvardy György* esztergom-budapesti segédpüspök, általános helynök

Advent IV. vasárnapján: *Dr. Áment Lukács* OSB (Ph 60) orgonaművész, regens chori.

A liturgián közreműködnek a *Szt. Márton Kamarakórus* tagjai.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk, különös tekintettel a bencés öregdiákokat!

Központi Papnevelő Intézet Medium pro Educatione
Közhasznú Alapítvány

Bencés Diákszövetség

Jurisich Miklós Gimnázium, Kőszeg

Szent Imre herceg képe az iskola dísztermében

A Szent Imre hercegről készített üvegfestményt... Kezdhetsz így is cikkemet, ám ennek nem volna semmi értelme. Szerintem ahhoz, hogy a kép által a mai ifjúság számára közölni vágyott mondanivalót jobban megértsük, előtte Szent Imre herceggel, mint István királyunk fiával és mint jó neveltetést kapott ifjúval kellene megismerkednünk. Az alábbiakban egy Szent Imre életét átfogóan bemutató, részletes életrajzot és pályaképet olvashattok.

Szent Istvánnak, a magyarok első királyának és feleségének, Boldog Gizellának a hagyomány szerint több gyermeke is volt, ám ezen gyermekek nagyrészt már kis korukban meghaltak. A nevét is csak kettőnek tudjuk. Ottó nevű fiuk valószínűleg még 1000 előtt született. A másik fiú, Imre a nevét anyai nagybátyjától, II. Henrik német császártól vette (Henricus, Emericus, Emreh, Imreh, Imre). Születésének időpontját azonban nem tudjuk biztosan. A legújabb történetírás ezt az 1000 és 1007 közötti időszakra teszi, születésének helyét pedig Székesfehérvárra.

Sajnos, Imre herceg élete folyását tekintve gyér adatokra vagyunk szorulva, hiszen ezeket nagyrészt csak legendák és krónikák sorai között elrejtve találhatjuk meg az érdeklődő. A „liliomos herceget” szüzességénél fogva századokon át valami nőies, finom, nem e világból való alaknak rajzolták meg.

A jövendő trónörökös nevelésének rendkívül nagy figyelmet szenteltek. A krónika szerint „már gyerekkorában is szorgalmas örködés alatt nevelkedve” fejlődött. Mint azt a korabeli íróknál olvassuk, István szenvedélyesen szerette fiát, nevét nap-nap után belefoglalta imádságos megemlékezésébe.

Gyökeres változás állott be Imre herceg nevelésében 1015-ben, amikor Gellért bencés szerzetes Velencéből jövet – eredeti szándékát, hogy a Szentföldre utazzék, megváltoztatva – Pannóniába érkezett. A magyarok királya azonnal felismerte benne a kiváltságos, nagy tudású, szentéletű szerzetest, aki elmondhatta magáról: „Nincs könyv, melyet ne olvastam volna”, és fia nevelőjévé tette. Imre királyfi hét éven keresztül tanult mestere mellett. A világi tudományok mellett Gellért apát bizonyára beavatta őt a lelki élet magasabb iskolájának rejtelmeibe is. Így érthető, hogy olyan fiú lett belőle, „akit szeretett az Isten és tiszteltek az emberek”. Tizenöt éves korától atyja vette maga mellé. Huszonhárom éves korában befejezettnek látta nevelését. Mint jövendő uralkodótól, elvárták tőle, hogy rangjához méltó házasságot kössön és biztosítsa a dinasztia fennmaradását utódaiban. A hagyomány három királyi családot említ, amelyből feleséget vehetett: a lengyel, a horvát és a görög uralkodóházat. Pontosan nem tudjuk megállapítani feleségének kilétét, csak annyi bizonyos, hogy szülői házasságban éltek egymással. Amint a legenda mondja: ez a csodálatos ifjú „kebelében hordotta a lángot, de el nem perzseltetett annak égésétől” – írja Sik Sándor.

István őt jelölte ki utódjául. Nem volt kétséges, hogy nem csak a főpapság és István közvetlen hívei, hanem az egész hívő magyar nép egy emberként fog fia mögé sorakozni és őt királyának elismerni. A nemzete jövőjéért aggódó király gondosan előkészítette Imrét az uralkodói feladatra. Mint azt 11. századi életrajzától tudjuk, „ügyelt rá, hogy a nehéz kormány terhének viselésére igazhító férfiak tanítása által minél alkalmasabb legyen, s azok tanításait vele naponként figyelmesen hallgattatá. Atyai szerelmének buzgóságától indítatva maga is ír számára egy könyvet az erkölcsök neveléséről, amelyben híven és nyájasan intőleg szól hozzá, oktatván, hogy

tartsa fel minden más előtt a hitet, védje az egyházi rendet, tartsa tiszteltben a püspökök méltóságát, szeresse az országnagyokat és vitézeket, szolgáljon igazságot, ügyeljen minden tettében a türelemre, fogadja kegyesen és ápolja még kegyesebben a jövevényeket, tanács nélkül semmit ne tegyen, őseit szüntelen szeme előtt tartsa és példa gyanánt vegye, az imádkozás kötelességét teljesítse, a kegyességet és az irgalmat a többi erényekkel együtt gyakorolja.” Az idézett szöveg a később a történészek által „István intelmei” címmel ellátott forrásból származik. Imre minden téren próbálta apja tanácsait megtartani, hazáját szolgálni. Egy időben például a nyugati határt védte II. Konrád német-római császár betörései ellen, mégpedig sikerrel.

István 1031-ben koronázásra készült Székesfehérváron, hatalmának és tekintélyének tetőpontján. Egyetlen életben maradt fiát akarta a trónra emelni, hogy országában a kereszténység zsenge vetését a jövő számára biztosítsa. Valószínűleg erre az alkalomra készült Gizella királyné keze munkájával és irányításával az a miseruha, amelyet később átalakítva koronázási palástnak használtak 900 éven át. Ebben az ünnepélyes hangulatban jött a borzasztó hír: Imre herceget vadászat közben egy feldühödött vadkan halálra sebezte, és sebeibe 1031. szeptember 2-án belehalt. A gyászír hatására a krónika így érzékelteti: „Siratta ott Szent István és egész Magyarország vigasztalhatatlanul nagy sírással.”

Szent László király Szent Imrét atyjával, Istvánnal és nevelőjével, Gellért püspökkel 1083-ban az ország főpapjai és világi nagyjai jelenlétében oltárra emelte, szentté avatta. Azóta példaképe a magyarságnak, elsősorban a magyar ifjúságnak.

E hosszas bevezetés, illetve életrajz után következnek néhány gondolat és információ a képről. A gimnázium 1908 előtt a mai bencés ház tőzsomszédságában volt. Az ott tevékenykedő szerzetesek minden nap a szomszédos Szent Jakab templomban végezték reggeli imájukat. 1908 után, amikor a gimnázium jelenlegi épülete elkészült, a barátok átköltöztek ide. Mivel a gimnázium és a templom túl nagy távolságban voltak egymástól, ezért kis kápolnákat építettek maguknak. Ekkoriban a díszterem és a lánykollégiumban helyet foglaló énekerem töltötték be ezt a funkciót. A Szent Imre hercegről készült kép a díszteremben lévő kápolna oltárképe volt, melyet 1908-ban – bencés megrendelésre – készített *Walter Gedeon* művész úr. Ehhez a képhez kapcsolódott egy Szent Imre szobor is, mely a Mikszáth-szobor helyén állt. Ezt azonban az államosítások (valószínűleg Pannonhalmára) elvitték. A képet, lévén hogy nem tudták elvinni, befalazták. Aki akkor ezt tette (a neve sajnos nem maradt fenn) ügyelt arra, hogy a festmény viszonylagos épségben maradjon. Mikor 1956-ban kitört a forradalom, *Szövényi István* igazgatóhelyettes és *Bognár Imre* hivatalos kibontotta az alkotást, hogy ismét ékesítse iskolánkat. Az '56-os események azonban szomorú véget értek, ezért az igazgatót, *Csiszár Bélát* arra kényszerítették, hogy falaztassa be ismét a képet, ám ő erre nem volt hajlandó, mondván: nem ő bontotta ki. Így egy ideig úgy maradt, ám függönnyel letakarták, mert nem akarták, hogy kellemtlenségeket okozzon a tanári karnak. A visszafalazásra (valószínűleg 1957-ben) mégis sor került (ekkor már *Takáts Béla* volt az igazgató). Azonban nem csak a képet kellett lefedni, hanem a főbejárat mellett elhelyezett két kőtáblát is. Ezeket is *Szövényi István* és *Bognár Imre* „tette szabaddá”.

Trifusz Péter és *Keszei Balázs* tanár urak szorgalmazására a képet idén nyáron kibontották, és *Perlaki József* üvegfestőművész hozzáértésének köszönhetően most ismét dísztermünk ékességét képezheti. (A képről kapott érdekes információkért külön köszönetet mondunk iskolánk egykori tanárának, *Könyves Tóth Kálmánnak*. A Szent Imre életéről szóló fejezet pedig *Kitta Gergely* esszejéből származik.)

Farkas Zsolt (főszerkesztő)
Jurisich Gimnázium, 11/C

Szent Imre herceg képének hivatalos átadása (riportok)

Bizonyára sokan tudjátok, hogy iskolánkban a Szent Imre képet az őszi szünet előtti utolsó napon adták át hivatalosan.

Beszédet mondott iskolánk igazgatónöje, *Horváthné Kutasi Mária*, melyben választ kaptunk a dátum miéértjére. Tágabb értelemben most volt meg az idő és az akarat, valamint a lehetőség, hogy ez az „álom” megvalósuljon, szűkebb érte-

lemben pedig az őszi szünet befolyásolta, de ugyanakkor ötletet is adott a pontos időponthoz. Az igazgatónő hangsúlyozta, hogy egy jó világban élünk, ahol meg lehet tenni, hogy kibontjuk a képet, nem kell rettegni és a függöny mögé rejteni vagy eltakarni.

A beszéd után az iskola néhány tanulója Szent Imre herceg életét mutatta be.

Az üvegfestményt ezután *Bokányi Péter*, a Kőszeg Kultúrájáért Közalapítvány elnöke adta át, aki a képről, annak esztétikai és erkölcsi értékeiről beszélt. A kép érték, mely befalazva volt, aztán felszínre került, láthatatlan volt évtizedekre és most ismét teljességében ragyoghat. Olyan érték ez, melyet senki és semmi nem takarhat el. Az üveg a fényt nem nyeli el, hanem továbbítja, képletesen életünket is bevilágíthatja.

Beszélgetés *Perlaki József* üvegfestőművésszel

Arra a kérdésre, hogy nehezebb-e újat alkotni, vagy egy ilyet, mint a Szent Imre kép kiegészíteni és felújítani, a következő választ kaptuk:

Teljesen más a kettő. Míg a már meglévőnél, régebbinél alkalmazkodni kell, figyelembe véve a stílust és a kort, addig az új alkotásnál elszabadulhat az ember fantáziája, kiadhatja magából érzéseit, valamilyen szinten belső világát.

A művész úr elmondta, hogy ő tulajdonképpen nem üvegfestőnek készült, hanem szobrásznak, csak a körülmények, lehetőségek úgy alakultak, hogy üvegfestő lett. De a legkülönlegesebb, mikor az üvegfestészet és a szobrászat együtt jelenik meg. Ezt a fajta üvegtechnikát, az úgy nevezett rogasztott üveget is megcsodálhatjuk a díszteremben lévő kiállításon.

Perlaki József úr renoválta a Parlament, a zirci ciszterci templom, valamint a Mátyás templom üvegablakait. Neki köszönhető, hogy ismét beszűrődhet a fény a díszes üvegablakokon keresztül. Elmondása szerint talán ez volt a legnehezebb, de ugyanakkor az egyik legizgalmasabb alkotása is, hiszen a bombázás után az üvegablakok elég nagy részét javítani kellett.

Az, hogy milyen méretűek a képek, kicsik-e vagy nagyok, nem igazán mérvadó(ak). Ugyanolyan bosszantó, ha a kisebb méretű kép törik el, mint a nagy.

S ha jól megfigyelitek, a mi Szent Imre herceg képünk, az is több részből tevődik össze, egészen pontosan négyből, de még azok is kisebb egységekre bonthatóak.

Beszélgetés *dr. Könyves Tóth Kálmánnal*

A beszélgetés érdekesnek bizonyult. A tanár úr 1954-től 64-ig iskolánkban tanított matematikát és fizikát, így ő tapasztalatait megosztva velünk adatokat közölt, melyeket nem mindenki ismer, sőt még a levéltárakban kutatva sem biztos, hogy ilyen információkhoz jutunk. Úgy ismerte az iskolát, mint a tenyerét, hiszen bent az iskolában lakott, és három gyereke is (a hatból) itt született. A tanár úr szerint *Perlaki József*nek kitűnően sikerült a felújítás, mivel a kép teljesen úgy néz ki, mint ahogyan ő azt évekkel ezelőtt látta.

Trifusz Péter tanár úrnak és *Keszei Balázs* tanár úrnak nagyon sokat köszönhetünk, hogy a kép visszakerült eredeti állapotába.

– Hogy miért őt ábrázolja a kép? A válasz egyszerű. Szent Imre az ifjúság védőszentje.

– S hogy miért van egyáltalán itt? Arra valószínűleg kevesebben tudják a választ. A gimnázium először bencés gimnázium volt, s itt (a díszteremben) miséztek, valamint a kép az oltár része volt.

Iskolánkban nem csak ez az üvegfestmény található, hiszen az orvosi rendelő betegszobájánál is megpillanthatunk egyet. Sőt a mi kedvelt Mikszáth-szobrunk – melyet oly előszeretettel pofozunk – helyén is Szent Imre herceg szobra állt, de azt valószínűleg Pannonhalmára menekítették.

Kovács Tomasz (grafikai tervező)
a Jurisich Gimnázium diákja

Megjegyzés – A fenti cikk(ek)et köszönettel vesszük át a Jurisich Gimnázium *Gubanc* c. diáklapjának legújabb (készülő) számából. Gratulálunk a szerkesztő gárda minden tagjának! A közölt Szent Imre-kép *Kovács Tomasz* felvétele, „akkor és ott”. – Az átadó ünnepségen a BDSZ részéről jelen volt még *Harangozó Bertalan* alelnök, a szombathelyi szervezet vezetője, valamint *dr. Szerdahelyi Endre*, a kőszegi iskolaszervezet vezetője és egy-két Kőszegen lakó diaktársunk.

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

Kedves Barátunk!

Most, amikor készítjük a 2005. évi SZJA, illetve társasági adóbevallásodat, ismét kérjük segítségdet: támogasd a Főapátság célkitűzéseit azzal, hogy adód 1%-át a Pannonhalmi Főapátság Alapítványnak ajánlod fel.

A többször módosított SZJA-ról rendelkező 1995. évi CXVII. törvény szerint **Te határozhatod meg, hogy személyi jövedelemadód 1+1%-a milyen célt szolgáljon.** Adód első 1%-ával közhasznú társadalmi szervezetet támogathatsz, a másik 1%-ot valamelyik egyház számára adhatod.

Tisztelettel kérünk, hogy **személyi jövedelemadód első 1%-ával** a Főapátság célkitűzéseit támogasd.

Maga a Főapátság hozott létre egy központi alapítványt, a **Pannonhalmi Főapátság Alapítványt** azzal a céllal, hogy a nemzeti kultúrát és az európai értékeket ápoló küldetését támogassa. Az alapítvány mindenben megfelel a törvényi követelményeknek; kuratóriuma garancia arra, hogy a befizetett összeg a fenti célkitűzésre fordíttatik.

Támogatásoddal lehetővé teszed lelkipásztori szolgálatunkat egyházmegyénkben, oktató és nevelő munkánkat gimnáziumainkban, szociális tevékenységünket öregothonainkban.

Amikor tehát adóbevallásodat készíted – ha célkitűzéseinkkel egyetértesz – a nyilatkozaton a

Pannonhalmi Főapátság Alapítvány 18535796-1-08 adószámát tüntesd fel!

A Magyar Katolikus Püspöki Kar felhívásához társulva minden katolikusként keresztelt embert kérünk, hogy **személyi jövedelemadójának másik 1%-ával** támogassa a *magyarországi Katolikus Egyház* célkitűzéseit.

Kérünk, hogy a második rendelkező nyilatkozaton a

Magyar Katolikus Egyház 0011 technikai számát tüntesd fel.

Támogatásodat hálással köszönjük!
Pannonhalma, 2005. november 25.

Dr. Várszegi Asztrik OSB sk.
főapát-püspök

Felsoroljuk néhány alapítvány adószámát, ezekből kedvünk-re válogathatunk **adónk első 1%-ával** való támogatásra.

- 18535796-1-08 Pannonhalmi Főapátság Alapítvány**
19113966-1-08 Bencés Diákszövetség
 18052040-1-43 Szent Benedek Kulturális Alapítvány (BDSZ, a Budapest Fő utcai Szent Benedek-iskola javára)
 19113007-1-08 Budincsevits Alapítvány (Pannonhalmi Bencés Gimnázium javára)
 18083086-1-41 Építsünk Együtt Alapítvány (Szt. Benedek Általános Iskola és Gimnázium, Budapest)
 19150402-1-11 Freskó Alapítvány (Esztergomi Gimnázium)
 19115944-1-08 Acsay Ferenc Alapítvány (Győri szervezet)
 18955242-1-20 Bencés Szellemségért Alapítvány (Keszthelyi területi szervezet)
 19111902-1-08 Soproni Bencés Ház Alapítvány (Sopron)
 18535442-2-08 „Szent Benedek” Idősek Háza Alapítvány (Sopron)
 19248099-1-18 Bencés Közösség és Diákárva Alapítvány (Szombathelyi területi szervezet)
 18917884-1-19 Keresztény Szülők Alapítványa a Veszprém Megyei Diákokért (Veszprémi szervezet)
 18790342-1-15 A keresztény Ifjúságért, a Jövőért Alapítvány (Nyíregyháza)
 18792038-1-15 Szent Imre Katolikus Alapítvány (Nyíregyháza)
 19636027-2-13 Katolikus Egyetemi Alapítvány (PPKE)
 19666275-1-43 Magyar Karitás Alapítvány
 18064632-1-41 Katolikus Központi Alapítvány
 18041411-1-43 Szellemi Sérült Testvéreinkért Alapítvány

A **második 1%** felajánlásához a **Magyar Katolikus Egyház** technikai száma: **0011**.

Köszönet és felhívás

Örömmel értesítjük diáktársainkat, hogy **rendkívül sikeres volt** a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlására tett tavalyi felhívásunk. A Bencés Diákszövetség számlája ezzel **1 716 425 Ft-tal** gyarapodott. Az elnökség szándéka szerint az így befolyt összeget a **területi szervezetekhez** kívánjuk eljuttatni, megpezsztítve ezzel szervezeti életüket.

Megköszönjük, hogy segítettek, és kérünk, gondoljatok jövőre is az 1% felajánlásával a Bencés Diákszövetségre!

A borítékba helyezendő nyilatkozati nyomtatványra az alábbiakat kell ráírni:

Bencés Diákszövetség, adószáma: 19113966-1-08

A nyilatkozatot ne felejtsetek el aláírni!

Az elnökség

Nagyobb adományt küldtek

Márciusban azon barátaink áldozatkészségét köszöntük meg, akikől **05.01.31-től 05.06.30-ig** kaptunk nagyobb (legalább 5000 Ft) adományt. Most azoknak mondunk köszönetet, akik **azóta 2005.10.26-ig** tették ezt. Kereken 290 ezer forintot kaptunk tőlük. Isten fizesse meg!

Az elnökség

Név	Iskola	Név	Iskola
Baján László	Ph 81	Nagy Imre	Eg 53
Békássy Tamás	Ph 75	Odhiambo Raymond	Ph 94
Bendesy Gyula	Bp 51	Petik Ferenc dr.	Gy 47
Bíró Zoltán dr.	Ph 66	Petőfalvi István	So 51
Bodrogközy László	Ph 48	Pleidell János	Ko 35
Borián György	Ph 77	Pohl Tibor dr.	Ph 68
Bundics Antal	Gy 76	Prugberger Emil dr.	Ph 57
Csillag Péter	79	Rácz László	Ph 96
Czike Imre dr.	Ph 61	Richter Vladimír	Bp 37
Endrédi István dr.	Ptl	Róka László	Gy 88
Endrődi József	Ph 66	Sándor Márk	Ph 90
Horváth Sándor dr.	Gy 77	Sipos László	Ph 67
Kasza L. László	Ph 55	Szelencsik Gábor	Gy 88
Koczfán Ferenc	Ph 62	Szeri István dr.	Ph 72
Kuti József	Ph 73	Takács Norbert dr.	Ph 75
László Ferenc dr.	Ko 41	Tobias Ervin és neje	Bp 52
Lázár János	Gy 70	Torda Lajos	Tb
Lengyel Gyula dr.	Ph 73	Világosi Gábor dr.	Ph 74
Lubics László	Ph 81	Vissy László	Gy 37
Nagy Ferenc	Ph 85		

Kedves Fiúk!

Tudom, hogy az év ezen szakában rengeteg kérést kaptok adótok 1%-ával kapcsolatban. Nyilván sokan vagytok olyanok, akik évek óta ugyanannak a civil szervezetnek (alapítványnak) ajánljátok fel ezt a pénzmagot. Az erős „konkurencia” ellenére arra szeretnélek kérni Benneteket, hogy fontoljátok meg alapítványunk ily módon való támogatásának lehetőségét.

A **Medium Pro Educatione Közhasznú Alapítványról** van szó, amelyről – reményeim szerint – már többen hallottatok. Információk beszerzése végett, kérlek, látogassatok el a www.medium.osb.hu weboldalra, ahol alapvető adatokat találtok rólunk (kedvcsinálót is; sajnos a honlap régen volt frissítve), vagy írjatok a proeducatione@freemail.hu címre, amennyiben tevékenységünkre bővebben is kíváncsiak vagytok.

Adószámunk: 18493519-1-07

Üdvözlettel: *dr. Abért János* (Ph 98) a kuratórium titkára

Nekünk fontos, Neked „fontatlan”?

Kedves Barátaink!

Sajnos, az idei évben is több alkalommal előfordult, hogy külföldön (elsősorban Amerikában, Ausztráliában) élő diáktársaink devizára szóló csekket juttattak el hozzánk.

Sajnálattal kell közölnöm, hogy a jövőben ezeket a csekket nem áll módunkban befogadni. Ennek alapvetően két oka van: A várható bankköltség elérheti a 30–100 \$-t, ez akkora összeg, mely a legtöbb esetben meghaladja a csekk értékét. Számlavezető bankunk (Budapest Bank Rt, a General Capital Group tagja) a 150 \$ alatti csekket mostantól NEM VÁLTJA BE! Ezt az intézkedést a bank épp az utólag jelentkező, a külföldi bankok által felszámított, kalkulálhatatlan költségek miatt vezette be.

A BDSZ is rendelkezik külföldről elérhető bankszámlaszámmal, kérjük támogatásodat, tagdíjadat erre a számlára utaljad:

SWIFT kód: **BUDAHUHB**

IBAN: **HU09-10103104-39661522-00000004**

Az utaláson légy szíves feltüntetni a kedvezményezett nevét: **Bencés Diákszövetség** valamint a BDSZ bankját és annak címét: **Budapest Bank Rt H-1132 Budapest Nyugati tér 4-5.** Ezen jelölő adatok birtokában a nemzetközi bankrendszeren keresztül megérkezik számlánkra a pénz.

Kérek mindenkit, hogy a jövőben ne csekk formájában támogassa a BDSZ-t, ezeket a csekket minden esetben visszapostázzuk a feladónak.

Köszönettel

Horányi Márton (Ph 83)

Kérjük, hogy tagdíjatokat (aktívoknak 2500 Ft/év, nyugdíjasoknak 300 Ft/év, 75 év felett: *nem kérünk, de megköszönjük*), ha nem területi szervezetetknél rendezitek, csekk számlánkra fizessétek be. Írjátok rá a címzetteknek lévő nyolcjegyű számot (egyéni azonosítókat), iskolátokat és az érettségi évét.

Csekk számlaszámunk:

10403356-33500155-00000000 Bencés Diákszövetség

„Könyvesház”

Első nyelvemlékeink és a 950 éves tihanyi alapítólevél*

* Utánközlés az Új Ember 2005. november 20-i számából

Nemrég jelent meg a pannonhalmi Bencés Kiadó gondozásában Zelliger Erzsébet A Tihanyi alapítólevél című albuma, amely elsősorban azoknak szól, akik szeretnék kismerni magukat a magyar szavakat és toldalékokat tartalmazó okiratszövegben. Az Alapítólevél újszerű feldolgozásában a kiadó a faksimile-oldalak közé pauszlapokat illesztett, amelyek könnyen felimerhetővé teszik a dokumentumban található – s a szerző által elemzett – magyar szórványemlékeket.

Nyelvünk első ismert emlékei a honfoglalást közvetlenül megelőző időkből valók, és idegen nyelvű szövegekbe ágyazott szavak. Lejegyzői idegenek: arab és perzsa utazók, *Bíborban született Konsztantin* bizánci császár, *Liutprand* cremonai érsek és mások. A honfoglalás utáni idők első fennmaradt emlékei ugyancsak szórványok. A királyi adományozásokat megörökítő oklevelek szerzői azonban már magyarok vagy magyarul is tudó személyek lehettek. Mindezek az emlékek abban közösek, hogy nem eredeti példányuk maradt fenn, hanem csupán másolataik. A veszprémvölgyi apácák görög nyelvű adománylevele például 1018 körül keletkezett, de csak a *Kálmán király*-féle, 1109-es megújításából ismerjük, amelyben a görög szöveg latin fordítását is elkészítették. A másolás mindig magában hordozza a hibázás, elírás lehetőségét. Emellett az oklevelek későbbi másolataiban gyakran vannak hosszabb-rövidebb betoldások, olykor az egész oklevél keltezése hamis. Ilyen tények ismeretében válik igazán jelentőssé, hogy a 950 éves *Tihanyi alapítólevél* az első eredetiben fennmaradt, hiteles oklevelünk.

A tihanyi apátságot *I. András* királyunk alapította. Uralkodásának kilencedik évében, 1055-ben kelt oklevelében a *Szűz Mária és Szent Ányos tiszteletére szentelt apátságot* birtokokkal látta el. Az oklevél ezeket a birtokokat, ill. a birtokok határpontjait nevezi meg.

Az alapítólevélben található nevek több érdekességet rejtnek. A *Balaton* neve például szláv eredetű. A honfoglalás előtti pannóniai szláv fejedelemségnek a Zalavár helyén levő székhelye volt *Blatn grad* (Mocsárvár, Sárvár). A szláv nevet a németek *Mosapurc*-nak fordították, a tó német *Plattensee* elnevezése viszont a szláv *Blatn jezer* (mocsaras, sáros tó) részfordításával keletkezett. A magyarba a szláv név előtagja került, amely eredetileg a *Kis-Balaton* neve volt, majd később az egész Balatonra vonatkoztatták. (A Balaton ókori latin *Pelso* elnevezése egy illír, ugyancsak mocsár, nádas jelentésű közszó volt.)

Tihany neve településneveink azon csoportjába tartozik, amelyek puszta személynévből keletkeztek. A személynév szláv eredetű ugyan, a településnek nevet adó közösség azonban magyar volt. Ezt onnan lehet tudni, hogy a néven semmilyen birtoklásra utaló nyelvi elem sincs, puszta személynévvel pedig nem neveztek meg helyet mások, csak a magyarok. Maga a névadásmód az ősmagyar kori életformában gyökerezik, amikor a viszonylag változó tartózkodási hely következtében a személyt keresték, vagy – más vélemény szerint – a területet a birtokossal azonosították. A név etimológiája nem játszik szerepet abban, hogy milyen nyelvű közösség adta a nevet. Ugyancsak magyarok adták a nevet az alapítólevélbeli *Martosnak* (mortis) és *Ekehek* (ecli). Időrendi tekintetben ide tartoznak a törzsnévi eredetű helynevek is. Az alapítólevél *Órs* (ursa) neve lehet ilyen, mint az egyik, a honfoglaló magyarsághoz csatlakozott kabar törzs neve.

Az oklevél jól ismert *„feheruuaru rea meneh hodu utu rea”* szerkezetében említett *hadút* (hodu utu) egy római kori útnak még meglévő és használt szakasza lehetett. Ez volt Tolna felé Fehérvár, vagyis a mai Székesfehérvár legfontosabb útja. Erre vezetett a jeruzsálemi zarándokút (1030–1043) is. Fehérvár a nevét onnan kapta, hogy fejedelmi módon fehér kőből építették falait.

Az apátság nemcsak szántót, legelőt, halászhelyeket, kaszálókat kapott, hanem vám és rév harmadát is, például Tolnán.

Tolna vára (thelena) nevét a középlatin *telonum* (vám) többes számú *telona* alakjából vette, és azzal függ össze, hogy a település egykor vámszedőhely volt.

Az egyik birtok határpontját *leánysírként* (lean syher) nevezi meg az oklevél. Jogosan merülhet fel a kérdés, hogyan lehet egy sír határpont. Itt bizonyára egy temetőn kívüli sírra kell gondolnunk, olyan valakinek a sírjára, akit nem lehetett temetőben eltemetni. Ilyenek lehettek a megkereszteletlen elhunytak vagy az öngyilkosok. Későbbi oklevelekben is előfordulnak leánysírok, de van *aprósír*, *pogánysír* is.

Az oklevelet aláírók nevei is beszédesek. Itt most csak néhányukat említhetjük. Az adományozó *András király* monogramján kívül köztük találjuk az első tihanyi apátnak, *Lázámak* a nevét (+Signum Lazari abbatis). Ugyancsak itt szerepel *Mór pécsi püspök* (+Signum Mauri episcopi), aki pannonhalmi diák, majd szerzetes volt, és aki a két zaborhegyi szerzetes, *Zoerard-András* és *Benedek* legendáját megírta. Létezik olyan föltevés, hogy az aláíró *Miklós püspök* (+Signum Nicolai episcopi) a legrégebb magyar gesta szerzője is.

A tihanyi apátság alapítólevele nemcsak nyelvi, hanem egyház- és művelődéstörténeti emlékünk is.

Zelliger Erzsébet

«A Tihanyi Alapítólevélnek emléket állító térplasztikát avattak tegnap Tihanyban, *Csíkszentmihályi Róbert* hét méter hosszú, nyolcvanöt centiméter magas alkotását, amelynek felületére az oklevél magyar szavait vésték. A szobrot *Korzenszky Richárd*, a tihanyi apátság perjele avatta föl, aki azt mondta, „aki erre jár, tűnődjön el, voltak alapítók és megörzök, volt magyarság és volt kultúra 950 évvel ezelőtt is”»

2005. október 27. Népszabadság

Jubileumi emlékérem:
Abbatia Benedictina Tihany 1055
Készítette a szegedi ÉremVerde
Fritz Mihály szobrászművész

Tihanyi Kalendárium 2006 – Szerk. *dr. Korzenszky Richárd, dr. Présingné Baracska Erika* és *Therné Rapcsák Ágnes* közreműködésével. – Tihanyi Bencés Apátság, 2005.

Ajánlás [a Kalendárium 5. lapjáról]

A 850 éves tihanyi apátság jubileumi évének végén jó szívvel ajánlom ezt a kalendáriumot minden érdeklődőnek, különösen is barátainknak, akik rendszeresen látogatják templomunkat, rendezvényeinket, kiállításainkat, hangversenyeket, és akik újra és újra megerősítenek bennünket, tihanyi bencés szerzeteseket és munkatársainkat, hogy törekvéseink, amikor szeretnénk értékeket megőrizni és felmutatni, nem hiábavalók.

A mögöttünk álló év gazdag volt eseményekben. Szép ünnepeink voltak, gazdag kiállításokat láthattak vendégeink. Együtt emelhetjük föl a szívünket s adhattunk hálát az újrakezdés lehetőségeiért.

A Tihanyi Kalendáriumok sorában ez a tizedik kötet. Igyekezünk követni a szerkesztésben az eddig kialakult gyakorlatot, de az ünnepi év eseményeinek bőséges szöveges anyaga – a jelen – kissé háttérbe szorította a visszatekintő dokumentumokat és történeti jellegű írásokat. Reméljük, pótolni tudjuk majd mindazt, ami ebből a könyvből most terjedelmi okok miatt kimaradt.

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki segített az elmúlt évben: köszönet az események rendezőinek, közreműködőinek, közelieknek és távoliaknak egyaránt. Hálás köszönet az anyagi támogatásokért: e nélkül lehetetlen lett volna megvalósítanunk terveinket. Köszönet a művészeknek, akiknek külön a jubileumra készült alkotásai gazdagították az ünnepi esztendőt. S külön köszönjük, hogy sokan eljöttek hozzánk: együtt voltak velünk az ünnepi eseményeken, együtt örültek velünk. Kérjük, erősítsük tovább is egymást, hogy erőt meríthessünk keresztény, magyar és európai múltunkból mindennapi életünkhez és közös jövőnkhez!

Tihany, 2005. november 17., Szent Ányos püspök ünnepén

Dr. Korzenszky Richárd (Ph 59) perjel

Jancu Laura: Pár csángó szó [versek] – Hargita Kiadóhivatal, Csíkszereda, 2004. (112 lap)

Benedek Katalin – Jancu Laura: Magyarfalusi emlékek – MTA Néprajzi Kutatóintézet, Budapest, 2005. (220 lap)

Mind a két kötetet *Jáki Teodóz* (Ph 47) atya mutatta be október elején Budapesten, a Magyarok Házában (a *Jancu*, román helyesírással írt csángó nevet ő *Jankó*-nak ejtette). Idézzük először a költő bemutatkozását az első könyvecske hátlapjáról: „1978-ban születtem a moldvai Magyarfaluban. – 1992 második születésem esztendeje: Csíkszeredára kerültem. Azóta másképp történnek a más dolgok. A közös keresztet olykor egyedül vontatom. A legsúlyosabb szálla benne a múlt. A jövő egy remélt töviskorona, amit talán ha fölállítanak a Hegyen: fejemre akasztanak. – Budapest a tudomány hona nekem. Szolgálója voltam és maradtam a pedagógia, a kommunikáció, a teológia és a néprajz bölcséletnek.

Mert szóra bírtam az igazságot,
És látván, szemem megvakult.
Én sose emberrel vívtam,
Az ellenfelem Isten volt. (*Bűnben*)”

A másik könyv (sok-sok fénykép és magyarázatuk) hátlapjáról: „Magyarfalu Moldva (Románia) délkeleti részén fekvő magyar lakosságú csángó település, melyből a moldvai csángók kitelepítése során az 1940-50-es években sok család települt át a baranyai (Magyarország) Egyházasközpár községbe. A moldvai Magyarfalu és a Baranya megyei Egyházasközpáról származó képtár valójában történelemírás. Ebből villant fel szemelvényeket az album.” (KTK)

Lépj vissza

Lépj vissza
Ne magasztald fel magad
Ne halld a tömeg szavát
Isten legyen fokod
Ha megalázva lezüllessz a képzetek
Álarcos fenekére,
S milyen erők feletti sorscsapás
A lebukás

Légy kicsi senki
Kit ismeretlen titka
Felmagasztal mint az egek angyalát

Mint

Végre hát így
Így kezdek újra
Mint Ady új vizeken járni

Új sebek mélyek feketék
Vetettek haragba
S mint Ady a semmit
Írni kezdem újra

Jancu Laura

PAX! Kedves Diáktársak!

Szomorú hírt szeretnék közölni: az igen szép svájci határvárosból, a francia határ és Genf közvetlen közeléből, Montreux-ből származik. Ott élt hosszú évek óta igen szép kastélyában a *Budapesten 1939-ben érettségizett* és a májusvégi pannonalmi találkozások hűséges állandó résztvevője, *Pasteiner Iván*. A felesége két éve hunyt el, a három fia közül kettő Angliában, egy az USA-ban él és működik, sikeresen. Szeptember közepén egy szép nyárvégi napon az utca egyik oldaláról a másikra útban Montreux-ben elütötte egy autó. A nyakát törte, azonnal meghalt...

Megint eggyel kevesebben vagyunk, példás, értékes, hűséges bencésdiák volt. A feleségem mindig megdicsérte, példának adta nekem. Csodálatosan fényes, ragyogó tiszta fekete cipő volt mindig a lábán: sokfelé a példásság egyik jelképének mondják ezt. Emlékezzetek meg róla, a jó Isten áldja meg emlékét! – A hírt Kanadából, Torontóból kaptam közös barátunktól, diáktársunktól. Szívélyes üdvözléssel Bratislava, 2005 október elején.

Ádám György (Ko 41)

Aranymise

*Az Úr Lelke rajtam,
Ó kent fel engem,
Hogy örömhírt vigyek... (Lk 4, 18)*

Forrai Botond OSB atya 2005. július 3-án a Sarlós Boldogasszony-napi búcsún mutatta be **Monokon**, szülőfalujában pappá szentelésének 50. évfordulóját jelző **aranymiséjét** a monoki esperes és monoki származású paptársai közreműködésével. A szentmisén, melyet az Isteni Kegyelem, Szeretet hatott át, a rokonok és ismerősök mellett egykori tanítványai, valamint a jelenlegi és a búcsú alkalmából hazatért egykori monokiak együtt mondtak hálát az Úrnak Botond Atyáért és együtt kérték további életére Isten áldását.

Dr. Kovács Ferenc (Ph 57)

Hetvenöt év

1930. szeptember 8-án 94 izguló, kicsit félfő tízéves kislány gyülekezett a pesti Bencés Gimnáziumban. A józsefvárosi templomban átélt ünnepi Veni Sancte után az iskola udvarán *Pélyi Laci* az elsősök nevében köszöntötte az ebben az évben végző nyolcadikosokat.

Az akkori nagyreményű gyerekseregéből mára csak nyolcan maradtunk, akik közül öten jöttünk össze, hogy meghatott szívvel és szeretettel emlékezzünk a már eltávozott társainkra és arra a bencés szellemre, mely lelkiéret, keresztény szellemet adott az akkor előttünk álló nehéz ÉLETRE!

Olyan jó volt – immár 85 évesen – együtt lenni és egymás kezét fogva imádkozni és örülni, hogy még emlékezhetünk!

Dr. Iváskó János (Bp 38)

Segít(s)ünk!

Kedves Barátaink!

Egy diáktársunkért és nekem osztálytársamért volt jótékonyági hangverseny a *Patrona Hungariae Gimnázium* dísztermében (Budapest, IX. Knézich u. 3-13.). A meghívó így szól:

«Szeretettel várjuk Önt, kedves családját és barátait október 27-én este 7 órára *Molnár Benedek* (Gy 04) javára szervezett jótékony célú hangversenyünkre!

Húszéves barátunk győri bencés diák korában az érettségi előtti nyáron együtt zárandokolt velünk Erdélyben, ahol súlyos sérülést szenvedett és nyaktól lefelé lebénult. Mi, akik mellette voltunk a balesetkor, próbálunk mellette maradni további sorában is, és amit csak lehet, megtenni érte: együtt tanultunk vele az érettségire, gyűjtéseket, jótékonyági hangversenyeket szervezünk a gyógykezelések javára, és legfőképpen imádkozunk érte. Jelenleg abban bízunk, hogy az új sejtátültetéses orvosi kutatások Bence számára is hoznak eredményt. Egy ilyen műtét lehetősége felmerült, és ezzel a hangversennyel támogatni tudjuk a megvalósítást. Köszönet a Musica Nostra Énekegyüttesnek és minden kedves adományozónak!

Lobmayer M. Judit SSND

az iskolanővérek budapesti rendházának házfőnöknője *Ima Benedek gyógyulásáért*

Urunk! Benedek megmozdította szívünket. Többek, érettebbek és összetartóbbak lettünk. Ráirányította figyelmünket az élet mélyebb rétegeire, és segített felülemelkedni kicsinyes önzésünkön. Növeld bennünk a szeretet erejét, hogy figyelmesek legyünk a körülöttünk élők rezdülésére! Adj nekünk hitet, amely elfogadja a Te akarodat!

Támogasd Bence szüleit és testvéreit az előttük álló nehéz úton! Küldj melléjük barátokat, akikbe kapaszkodhatnak!

Fogd meg Bence kezeit, ha elhagyatottságot él át! Hordozd, amikor nincs elég ereje a küzdelemhez! Szorítsd magadhoz, amikor megfogytokzik lelkében a remény! Tartsd meg derűs természetét, amellyel megtalálhatja helyét az emberek között! Mert Tiéd a vigasztalás országa, az elfogadás *hatalma* és a gyógyítás *dicsősége*, mindörökkön örökké. Amen. »

A hangversenyen fellépett a *Musica Nostra Énekegyüttes Mindszenty Zsuzsanna* vezényletével és *Pátkai Imre* zongoraművész. A műsor mottója ez volt: **In Te Domine speravi...**

Köszönet mindazoknak, akik résztvettek a hangversenyen!

Petényi Mirkó (Gy 04)

Reflexiók

Kedves Kálmán!

A napokban kaptam kézhez a legújabb Hírlevelet, melynek „vezércikkét” a te tolladból olvashatjuk. Az írás számomra mintegy vitaindítónak is tűnt, hiszen olyan témákat feszeget, melyek ma is élő, eldöntetlen vagy nehezen eldönthető, esetlegesen elavultnak tűnő s így változtatandónak gondolható problémák. Feltételezésem szerint nem ez az egyetlen levél, melyet reflexióként kapsz, mégis bátorkodom megosztani véleményemet a témákkal kapcsolatban.

Követe a cikk sorrendjét, én is hasonlóan pontokba szedem mondandómat.

1. A szolgálati papság, ill. a laikusok viszonya. – A coelibatus megjelenése, kialakulása sokkal korábbi, mint a kötelezővé tétele. Egyrészt Szent Pál leveleiben is találhatunk utalást: „aki nőten, az az Úr dolgaival törődik, aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik” (1Kor 7, 32-33), másrészt az apostolok is valószínűleg nőtlenségben éltek – bár Péter anyósára találunk utalást. A 2–3. században már egyre gyakrabban volt elfogadott a papi nőtlenség – bár meg kell jegyezni, hogy pl. Magyarországon még a 14-15. században (esetenként később is) leírnak házaspapokat, ill. dokumentumok vannak az ezek ellen való hivatalos fellépésekről. Jézus maga is csak férfiakat hívott meg tanítványának, s bár több nőt is megemlítenek környezetében, egyiket sem vette a tizenkettő közé fel. Ez a hagyomány is közrejátszik a papság „férfiasságában”.

A nőtlenség kérdésének felvetését én is támogatom egyébként, hiszen sok igaz lelki emberként ismert papi személy kényszerült kilépni házasság miatt, akik egyébként valóban igazi lelkipásztorokként működtek. Abban is problémát látok, hogy sajnos a papi pályára lépők kis létszáma miatt olyan emberek is felszentelésre kerülnek, akik a coelibatusra, helyesebben a szüzességre nem is gondolnak. (...) Sajnos, ez élő probléma.

Szintén a papság kis létszámából következően nagyobb szerepet kellene adni a laikus híveknek. Főleg a fiatalabb, több filiát ellátó papok már megéreztek ennek jelentőségét, és mind a hitoktatás, mind az irodai tevékenységek, valamint az egyházközségi élet több területén egyre több feladatot adnak a híveknek. Sok helyen a képviselőtestület valós döntéseket hozó, aktívan munkálkodó közösség. Vannak azonban, sajnos, olyan lelkipásztorok, akik több okból nem tudják vagy nem akarják, sőt nem is engedik ki kezükből ezeket az ügyeket; miközben megfeszülnek a tenger munka alatt, görcsösen ragaszkodnak azokhoz a feladatokhoz is, melyeket bármelyik hívő el tudna végezni, s így kényszerítik látszatevékenységekbe az egyházközség képviselőit. Ezen mindenképpen intézményesen kellene változtatni, és a változtatásokat fogantatni!

2. A válságba jutott házasságok kezelése. – Pál ezt mondja: „A házásoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül vagy béküljön ki feleségével. A férfi se bocsássa el feleségét.” (1Kor 7, 10-11). Az általam idézett sorok előzménye azonban: „A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el. És ha egy asszonynak hitetlen férje van, és ez kész vele élni, ne hagyja el férjét. Mert a hitetlen férj meg van szentelve felesége által, a hitetlen feleség meg hívó férje által, különben gyermekeik is tisztátalanok volnának, pedig szentek.” (1Kor 7, 12-13). Tehát az Úr parancsa egyértelműen a válás ellen szól. Pál egy speciális esetben végső megoldásként javasolja az elbocsátást, ha a házastárs hitetlen és nincs más megoldás a békeesség megőrzésére. A templomi házasságok nagy része azonban szentségekkel ellátott felek között kötött, feltételezve a hitet. Jegyesoktatásban résztvevőként mindig felhívom a házasulandók figyelmét arra, hogy a szentségi házasság ne szépsége, ünnepélyessége miatt köttessen, hanem igaz hitből. Sajnos, ez gyakran nem így van. Megoldásként én nem a válás megengedését, hanem a prevenciót javaslom. A házasulandók, házások megismertetését a különböző lelkeségi mozgalmakkal (pl. Házás Hétvége), az egyházközségekben családcsoporthoz létrehozását, a házasságról szóló irodalom népszerűsítését, előadók meghívását ajánlom, egy hosszabb részletes, szakemberek által tartott jegyesoktatás keretében, nem olyan

hosszan, mint a felnőtt katekumenátus, de hasonlóan. Ma egy szentségi házassághoz elég lehet egy 5x2 órás „gyorstalpaló” jegyesoktatás. Nemrég egy hívő édesanya felhíróként kérte számon, miért kell fiának jegyesoktatásra járni. En ezt mondtam: Egy barátom híres fővárosi szállodába került dolgozni. Liftkezelőnek felvették, de tanfolyamot kellett végeznie, majd levizsgázni. „Mennyivel komolyabb dolog egy házasság! Mégis minden előképzettség nélkül bele lehet vágni, pedig ez életünk legnagyobb «vállalkozása»”.

3. Születésszabályozás. – A jegyesoktatásokon orvosként az én feladatomban ez a téma. Az egyház álláspontja valóban az, hogy minden aktusnak nyitottnak kell lennie a gyermekéldés vonatkozásában, de a kölcsönös szeretet eszköze is. A születésszabályozás lehetőségeit két csoportba oszthatjuk: a) negatív családtervezés, b) pozitív családtervezés.

Az első csoportba tartoznak a mechanikai eszközök: spirál, óvszer, pesszárium, sebészi lekötések, valamint a kémiai eszközök, fogamzásgátló tabletták, spermicid szerek, valamint az abortusz. Ahogy írtad, az emberi természetnek része (sajnos, nem mindenkinél) az értelem. A házasságon kívüli gyermekek, ill. az abortuszok jelentős része akkor fogam, amikor ezt az értelemet az ember félretolja, és csak a perc gyönyörének él, minden esetleges következményt elfeledve. De nem csak emiatt nem pártolom a legtöbb eszközt.

Az egyébként népszerű tabletták: hormonok. Gondoljunk bele! Senkinek sem jut eszébe, hogy csak úgy betegség nélkül, egészségesen, pl. inzulint szedjen vagy pajzsmirigy-hormont, hiszen tudja, hogy ebből baj lehet. Mit gondolunk mi, emberek, hogy a hormonháztartásba csak úgy belepiszkalhatunk következmények nélkül?

Sajnos, a kollegák nagy része – tisztelet a kivételnek – minden orvosi vizsgálat, ellenőrzés nélkül, automataként írja föl a tablettákat, ezzel veszélyeztetve a nők egészségét. A kis hormontartalmú tabletták mellékhatásai is végzetesek lehetnek: májdaganat, nőgyógyászati daganatok, tüdőembólia. Tüdőgyógyászként évente több fiatalasszonyt, lányt gyógyítottunk embóliával osztályunkon, melyek mind a tabletták szövődésüként alakultak ki. Persze ezek csak kis százalékát teszik ki a tablettát szedőknek, de mi van, ha az az egy az én feleségem lesz? Mindezt annak fejében, hogy nekem kényelmes legyen az aktus. Túl nagy ár ez, sőt a férfiak részéről jó nagy adag önzőség! Egyébként a tabletták a méhben olyan viszonyokat terem, hogy az esetlegesen megtermékenyített petesejt nem tud beágyazódni, így abortívumnak is tekinthető.

A természetes fogamzásgátlás hatékonysága a tablettákkal megegyező, olcsóbb, nem káros, és jelentősége abban áll, hogy azt akarja meghatározni: pontosan mikor kell megtörténnie az aktusnak, ha gyermeket akarunk. Ez a pozitív hozzáállás. Nem kell hozzá csak napi öt perc, egy hőmérő, naptár, némi gyakorlat. A méhnyak nyákjának manuális vizsgálatával, ill. a napi hőmérőzéssel pontosan meg tudjuk mondani a termékeny napok idejét. Ezzel nemcsak az asszony egészségét óvjuk, de megismerjük a test működését, segíti az egymás iránti odafigyelést.

Sajnos, hajlamosak vagyunk ezt a módszert elfeledni, a könnyebb ellenállás irányába haladva. A szakirodalom sem szentel ennek elég teret, nem beszélve a szakmáról: a gyógyszergyáraknak az az érdekük, hogy minél több fogyjon!!! Az esetlegesen elfogadható módszer a pesszárium vagy az óvszer lehet, ezek nem ártalmasak, nem abortívumok, és nem az ivarsejtek elpusztításán alapszik használatuk. A jelenleg is nagy vitát kavaráó abortusztablettáról nem is beszélnek, hiszen az elnevezés is mutatja, mit takar. Egyébként a francia püspöki kar az óvszert megengedhetőnek tartja, orvosi és erkölcsi szempontból én erre nyitnék. Irom mindezt annak a tudatában, hogy a katolikusok 95 %-a nem a természetes születésszabályozást használja.

Elnézésemért kérem hosszadalmas levelemért, de szükségét éreztem hogy megosszam gondolataimat.

Üdvözlettel:

Dr. Körmendy Szabolcs (Ph 89)

Keressük legidősebb – nem csak tagtárs – élő diáktársainkat. Nyilvántartásunkban *Salgó László* (Ko 24) a legkevésbé fiatal. Kedves Barátunk, Isten éltesen, áldjon! – Mindnyájatoktól várjuk ez ügyben újabb jelzéseiteket, bejelentéseiteket.

Az elnökség (KTK címén)

A falu szülőttére emlékeztek

Kilencvenöt éve, 1910. október 16-án született *dr. Danczi József Villebald* bencés paptanár Kürtön. Az évforduló alkalmából e napon a *kürti* Mindszentek plébániatemplomban *Kassa Sándor* lelkiatya Villebald atyáért mutatta be a legszentebb áldozatot.

A község önkormányzata és a helyi könyvtár vezetője, *Dancziné Kálazi Mónika* kiállítást rendezett Villebald atya emlékére. A kiállításon megtekinthetőek voltak azok a könyvek, iratok, jegyzetek és más egyéb dokumentumok, melyek egykor az atya tulajdonát képezték. Ezeket a felbecsülhetetlen értékű műveket hosszú éveken át *Danczi Lajos*, volt vágai plébános – Villebald atya testvére – őrizte, majd miután nyugdíjba vonult, a *kürti könyvtár*nak adományozta. Lajos atya nagylelkűségéből hatalmas értékkel gazdagodott a falu.

Ez év májusában a magyarországi Bencés Diákszövetség Almanachjában jelent meg e sorok írójának szakdolgozata, „*Dr. Danczi József Villebald OSB élete és műve*” címmel. Kürt község önkormányzata különnyomatot készíttetett a szakdolgozatról, melyet most, az évforduló alkalmából bocsátott a nyilvánosság elé, azzal a szándékkal, hogy minél többen megismerhessék a falu szülőttének életútját, és méltóképpen emlékezzenek meg az 1977. december 21-én elhunyt tudós bencés paptanáról, aki egyben nyelvész, műfordító, tolmács, néprajzkutató és misztikus is volt.

Meleg Mária hitoktató, Érsekújvár

Dr. Danczi Villebald, a paraszt

Előljáróban: Nem pejoratív, lenéző, lekicsinylő vagy rosszálló értelemben használom a *paraszt* szót. Ellenkezőleg: itt most díszítő jelzőként, hiszen a kenyérünk megteremtője elsődlegesen a *falusi*, régebbi szóhasználattal a *paraszt ember*.

Talán szerénytelenség tollat ragadnom *Meleg Mária* hitoktatónőnek a BDSZ Almanach 2005-ben megjelent 40 oldalas szakdolgozata után, amely valóságos mongráfia dr. Danczi Villebaldról. A Felvidéken élő, a *Remény* című újság külső munkatársa ugyanis olyan emberrel, pappal, tanárral, tudóssal ismertett meg bennünket majd hatvan év eltelte után, akit én – szegény ide, szegény oda – nem, de legalábbis nem eléggé ismertem, pedig négy éven át Pannonhalmán osztályfőnököm, nevelőm volt. Tudományos tevékenységéről (nyelvész, műfordító, néprajzkutató), kódexek, misztikusok, szentek életének fordítójáról, történelmi témájú írásairól még csak nem is hallottam, és csak most, évtizedek múlva tudatosodott bennem, hogy az említettek gyümölcseiből milyen bőségesen sokat adott nekem, nekünk. Így ad rangot katolikus keresztény neveltetésünkön túlmenően a (volt) bencés diák megjelenésünknek. De most nem erről akarok beszélni, hanem arról, hogy milyen volt 1944-ben, a II. Világháború utolsó évében *Villebald úr* (mert akkor „úr” volt a szerzetesi név mellett tanáraink megszólításának a módja) mint *paraszt*.

Személyes élményeimet – némi történelmi körülmények tükrében – az alábbiakban adom közre.

A világháború utolsó évében a katonai behívások miatt nem volt elég munkáskéz a földeken. A bencés gimnáziumokban meghirdették, hogy szívesen látnak „nagyobb” diákokat Pannonhalmán (én akkor 15 éves voltam), ahonnan minden második héten a Rend földjein kellett dolgoznunk, a közbenső heteken pedig az internátusban „nyaraltunk”, szórakoztunk, művelődünk.

Az egyik délelőtt a gimnázium bejáratánál éppen előállt egy lovasköcsi, amelyre felraktuk az egy heti munkánk ideje alatt szükséges holmijainkat, és elhelyezkedtünk a szekéren, amikor odajött egy úr és felszólalt a kocsin ülőkhöz: „Hé, nem tudják, hol van a Villebald úr?” A bakon ülő kocsi mellett egy munkásruhába öltözött férfi így válaszolt: „Én vagyok”. Az egyik osztálytársunk édesapja, aki magas beosztású állami hivatalnok, jogtudós volt, bizony nem ismert rá. Munkáscsoportunknak ugyanis ő volt a „brigádvezetője”. A mi brigádvezetőnk azonban nemcsak parancsolt, irányított minket a nehéz fizikai munkában a földeken, hanem élen járt, maga is dolgozott – nem is akárhogyan! Nehéz volt utána menni, de azért vidáman, gyakran énekelve végeztük a dolgunkat. – Étkezésünk nem volt ízletes, bár bőséges volt; ettük a bére-

seknek készített ételeket. Villebald úr is ezt kapta – nem volt külön „tanári” koszt. – Elszállásolásunk sem volt főúri. Igaz, hogy Villebald úr „külön szobát” kapott, egy család lakásának konyháját, mi pedig a két lakoszobát. A helyiségekben valamennyien szalmazsákon aludtunk. A tisztálkodás, mosakodás az udvaron, a kút mellett, vályúban bonyolódott, természetesen Villebald úr számára is. Mi nemegyszer szívesen elbicceltünk volna a hajnali hidegben a szabadban való mosdást, de nem lehetett: Villebald úr árgus szemekkel figyelt minket, hogy rendesen mosakodjunk meg. Hát így élt – ha kellett – egy igazi gazdag földbirtokos, mert nemcsak pap, szerzetes és tanár volt, hanem egy gazdag rend birtokainak résztulajdonosa.

Az élet adta nehézségek elviselésére a háború befejezése után Villebald úr ugyancsak sokszor példát mutatott. Egyszer például a tanítás megkezdése előtt igyekezett lelket önteni belénk a hideg elviselésére. Az oroszok ugyanis az ostrom után a „papok” számára nem engedélyezték a kellő mennyiségű szén szállítását. Nekem például a kezem sebesre fagyott. Mindenem fázott, pedig volt katonai bárányszőr bekecsem, amerikai katonai bakancsom, hosszú alsónadrágom (mi Tánccsics-gatyának hívtuk, mondván, hogy nevezett a vári börtönben nyilván ilyet viselt) és meleg Jäger-alsóingem. Ilyen öltözékem láttán Villebald úr kigombolta reverendájának felső gombjait és megmutatta, hogy alatta mindössze egy vékony inget viselt.

Volt azonban Villebald úrnak „negatív”, később azonban bölcsnek bizonyult „paraszti” megnyilvánulása is. Az érettségim előtt ugyanis felmerült, hogy a ballagási értesítésünkön, meghívónkon nevünk előtt fel kellene tüntetni a nemesi előneveket is. Nekem ugyan ilyenem nem volt, bár kitaláltam egyet, ami jól hangzott és „eredetinek” tűnt. Villebald úr azonban lefújta az említett kezdeményezést, és 1947 tavaszán rámutatott arra, hogy a jövőnk nem a nemesi előnevek használatával, hanem *tudással, tiszta erkölccsel és hazafias magatartásunkkal* kell megalapozni, *előkelőbbé* tenni az új politikai rendszerben.

Visszatekintve Villebald úrra, aki megmutatta nekünk a paraszti és más fizikai munka megbecsülését, fontosságát, és értékelve volt osztályunk „érvényesülését” történelmünk nehéz szakaszaiban, most különösen is felértékelődik bennem Villebald úr tevékenységének „paraszti” jellege is.

2005. október 16-án.

Dr. Péter Béla (Ph 47)

Bencés Diákok Győri Egyesülete

A BDGYE 2005. második félévi programjai az alábbiak szerint alakultak, alakulnak.

2005.09.09-én *Somorjai Ádám OSB* (Ph 74) a Vatikánról tartott előadást a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium dísztermében.

10.08-án buszos kirándulást szerveztünk *Csóka Gáspár OSB* vezetésével. Úticélunk Pápa-Noszlop-Ganna volt.

10.26-án került sor az immár hagyományos bencés iskolák (Győr, Pannonhalmán) tanári kara közötti labdarúgómérkőzésre Pannonhalmán. Hosszú sorozatot sikerült megtörni a győrieknek, mivel több év után a mérkőzés 3-2-es győri győzelemmel végződött! Íme a győztes csapat névsora: *Tóth Sándor, Jakab Gábor, Panykó János, Németh Ottó, Csonka István, Dietzel Péter, ifj. Szabó Csaba, Hegedűs Odó OSB, Schnur Mátyás, Katona Zsolt, Péter Tamás*. A mérkőzés utáni agapé jó hangulatban telt, frissítőleg hatott a hideg sör és az apátsági misebor.

10.31-én az Egyesület vezetősége (*Balogh Gyula, Balogh Pál, Lukács Béla, Lang Ferenc, Péter Tamás*) megkoszorúzta *dr. Németh Ferenc* (Gy 43) alapító elnökünk és *dr. Tamásits Ernő* (Gy 55) volt elnökünk sírját, majd a győri bencés és kármelita kriptában imádkoztunk elhunyt tanárainkért.

11.18-án *Maróth Miklós* (Ph 61) tanszékvezető tart előadást az Iszlámról

12.09-én 18.30 órakor *Korzenszky Richárd OSB* (Ph 59) József Attiláról tart előadást.

Mindkét rendezvény színhelye a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium díszterme. Előadásaink után szeretettel várjuk diáktársainkat a Katalin-kert vendéglőbe.

Péter Tamás (Gy 2000) titkár

Reflexió egy reflexióra

Olvasom a BDSZ folyó évi szeptember 1-i Hírlevelében (8. oldal) a „Reflexiók” rovatban Kiskéry Lóránd dr. 1953-ban végzett bencés diák írását. Mécs Lászlóról emlékezik, aki az akkori bakonybéli plébánossal együtt nagyapja birtokának megmaradt területén fát vágott, többek között.

Hadd emlékezzem Mécs Lászlóról én is. Legszebb emlékeim közé tartozik Mécs Lászlónak egy a két világháború közötti szavalóestje (ha jól emlékszem, a Zeneakadémián, legalábbis annak kamaratermében volt). Mécs László kiváló előadó is volt, cserkészkorunkban számos versét ismertük meg, nem-kevésbé irodalmi tanulmányaink során. A *kirándulás elmarad* című verse tartalmában – már más értelemben és összefüggésekben – felnőtt emberként, családapaként is, de sokszor! – ha szabad így mondanom – „felhangzott” bennem. Pl. amikor az ötvenes évek elején sportküldöttség vezetőjeként az autóbusz Bécsbe indulása előtt lehívtak a buszból „Maga pedig nem utazik!” közléssel. És 1956 előtt vagy az azt követő évtizedekben hány meghíusult tervem során hangzott fel bennem újból és újból: „A kirándulás elmarad”!

Hadd írjam itt le, első olvasásra bármily indokolatlannak tűnik, ma is szellemi és lelki világomhoz nem kevésbé közelálló Márai Sándornak, a magyar irodalom – és ez immár a világirodalommal összefüggésben is elmondható – kiváló személyisége. Mint író és mint költő egyaránt.

Külön is felhívom az előbbieken hivatkozott bencés diáktársam figyelmét – minthogy soraiból kitűnően ő évtizedek óta külföldön tartózkodik – Márai Sándornak az első magyar nyelvemlék, a *Halotti beszéd* gondolati indításával írt költeményre: „Isa pur és homu vogymuk...”. Így kezdődik Márai Sándor verse is, megdöbbentő számomra ez a lélekre, érzelmvilágra mélységesen ható verse. Ebben elmondja egy emigrációba kényszerült író boldogtalanságát. Ugyanilyen hatású volt számomra legutolsóként megírt naplójegyzete, melynek utolsó sorai után érezni, hogy akkor és ott húzta meg a revolver ravaszát; vagy regényei között a *Gyertyák csonkig égnek* című, mely két valamikori barát öregségükben való utolsó találkozásuk egy éjszakára sűrített drámai hangulatát, gondolatvilágát adja vissza. S ugyanakkor a magyar nyelv milyen szépségével, s a tartalom milyen drámaiságával! Csak büszkének lehetünk rá, hogy Szerb Antal mellett – aki nem-kevésbé elszomorítóan végezte életét – ismétlem, büszkének lehetünk arra, hogy mindkettőjük művei külföldön is ismertek, mi több, a bestseller-listák élén állók.

Gondolom – sőt, biztosra veszem –, Mécs László, ha élne, elsősorban művészi szerénysége, emberi nagysága miatt tiltakozna volt bencés diáktársam következőkben idézett mondata ellen: „Ha lenne egy olyan jó menedzser (t.i. Mécs Lászlónak), mint Márainak.”

S végül – ám szinte írásom elejére illenék – hadd mondjak itt köszönetet az elhunyt Mécs László emléke nevében is dr. Pattantyús-Ábrahám Ádámnak azért a szívből jövő megemlékezésért, amelyet Mécs Lászlóról írt. Egyébként lehet, hogy rokona, netán leszármazottja a néhai legendás hírű „Pattantyús professzor”-nak, a Műegyetem tanárának, akiről egyetemista koromban annyi aranyos-kedves történetet hallottam. A távoli Szentendréről köszönet és üdvözlöt.

Szentendre, 2005. szept. 12.

Dr. Károly István (Bp 40)

Cirill atya imádságai a küldöttgyűlésen

Az elején: Mennyei Atyánk, mai összejövetelünkön diákszövetségünk tisztségviselőinek megválasztásával is a Te akaratodat keressük. Távolítsd el tőlünk a kicsinyes megosztottság leküldetését, az önző széthúzás szellemét és támaszd fel a nagyvonalú, másokért élő szolgálat leküldetését. Erre kérünk Fiad imádságával: Miatyánk...

A végén: Mennyei Atyánk, arra kérünk, hogy erősítsd szívünkben a tiszta alázat lelkületét. Tudjuk elfogadni a sikertelenséget, merjük végiggondolni az okokat és megújult bizalommal válhassunk akarodot eszközeivé szervezetünk építésében, egymás bátorító támogatásában, az önzetlen szolgálatban. Fiad édesanyja kísérelje imádságunkat színed elé: Üdvözlégy Mária...

Budapesti szervezet

Általában a **hónapok második hétfőjén 17 órakor** várjuk szeretettel a volt bencés diákokat és érdeklődő vendégeket a Szent Benedek Iskola dísztermében (**Bp. I. ker. Fő utca 30.**).

- 2005.12.12.** – *Schmidt Lajos dr.* (Bp 38): 85 év 85 percben
2006.01.09. – *Tóth Gábor* igazgató: A budapesti Szent Benedek Általános Iskola és Gimnázium élete
01.28. szombat 17.00 – Pax Hungarica-bál a Tamás Alajos közösségi házban (Rómer Flóris utca). A talpalávalót *Szikora József* (Ph 67) barátunk és zenekara, a „Kistemplomos lovagok” szolgáltatta.
02.13. – *Kopeczky Lajos* (Bp 54): A televízió hőskora Magyarországon
03.13. – *Hankó Ildikó*: A magyar királýsírok sorsa
03.21. kedd 17.30 – Szent Benedek-napi szentmise a Fő utcai kapucini templomban. Kérjük, gyertek el mind!
04.10. – *Molnár Antal dr.* (Ph 88): Egyházi életünk a török időkben
05.08. – *Németh Andor dr.* (Bp 37): A „Bíboros Cicero” nyelve
05.27. szombat – Pannonhalmi találkozó
06.12. – *Balogh Zoltán dr.* (Ph 54): A hévízi tó kálváriája
Ember Károly (Bp 51)
 1085 Budapest, VIII. József krt. 43. tel.: 266-6750

„**Bencés sörözés**” **Budapest**en: általában a **hónapok 3. hétfőjén** – december 19., január 16., február 20., március 20., április 24.(I), május 15., június 19. – 19 órától kb. 23 óráig, a **Kisvigadó étteremben (Budapest, XI. Villányi út 34.)**. Akár fél órára is gyere el! A jobb oldali összetolt asztalokhoz üljetek le a magatokkal hozott diáktárrsal együtt!

Dr. Németh Szilárd (Ph 81)

Bencés jótékonyági bál Budapesten

A Bencés Diákszövetség **2006. február 18-án** hagyományteremtő jelleggel megtartja az első Bencés Jótékonyági Bált, amelynek megszervezését a **Medium Pro Educatione Közhatalos Alapítvány**nak köszönhetjük. – A bevételből a *Bencés Diákszövetség Segélyalapját* támogatjuk.

Helyszín: Budai Vár, Magyar Kultúra Palotája (Budapest, I. kerület, Szentháromság tér 6.)

Rendi fővédnök: *Dr. Várszegi Asztrik ÖSB* pannonhalmi főapát

Világi fővédnök: *Dr. Vizi E. Szilveszter* (Bp 55), a Magyar Tudományos Akadémia elnöke

Védnök: *Dr. Horváth Tivadar* (Ph 75), Budapest I. kerületének jegyzője

Program: Kapunyitás 18.30-kor, ünnepélyes megnyitó, díjkiosztó 20.00-kor, vacsora 21.00-kor, báli zene 22.00-tól, tombola 23.00-kor, cigányzene 24.00-tól.

Programok vacsora után:

Tánc, szivar- és pipabemutató, borkóstoló a diáktársak boraiból, pannonhalmi párlatok (likőr) kóstolója, bemutató a fotópályázat legjobb darabjaiból, fotózási lehetőségek

Zene: „Kistemplomos Lovagok” zenekar, vezető: *Szikora József* (Ph 67)

A meghívó

– **ára:** 16 000 forint, amely egy BDSZ-tag és párja részére biztosít belépést;

– **megvásárlásának feltétele:** a Bencés Diákszövetségi tagsági jogviszony fennállásán túl a regisztráció. *Egy tag csak egy páros meghívó megvásárlására jogosult.*

Tekintettel a nagyszámú jelentkezőre, a meghívók az érvényes jelentkezések (regisztrációk) sorrendjében kerülnek értékesítésre. A Bálon való részvételre csak a kipoztázott, sorszámmal ellátott meghívó jogosít.

Regisztrálni és érdeklődni csak a következő telefonszámon lehet: **06/70/522-4415**, munkanapokon **9.00–14.00 óráig**.

Lehetőséget biztosítunk egyéni, ill. csoportos regisztrációra, amennyiben osztálytársaiddal vagy ismerős diáktársakkal együtt kívánsz jelentkezni. Ebben az esetben elég egy kapcsolattartó diáktársnak felvenni a kapcsolatot a szervezőkkel.

A szervezők nevében

Dr. Abért János (Ph 98)

Szombathelyi szervezet

A BDSZ szombathelyi szervezete Csepreg Város Önkormányzata és Egyházközsége 2005. augusztus 6-án Csepregen szentmise keretében a Szent Katalin-kápolna falán emléktáblát helyezett el a Csepregen született bencések emlékére:

Pálffy Mátyás főpát 1602–1646
Kovács Ábel József 1832–1895
Vurdics Ignác János 1837–1929
Horváth Bálint József 1854–1909
Bognár Cecil Pál 1883–1967
Szabó Patrik Kálmán 1901–1930
Horváth Anzelm István 1901–1950
Fillinger Hugó László 1911–1931

Homiliát és méltató szavakat mondtak: Sólmos Szilveszter és Galambos Ireneusz atyák.

Feiszt György (Gy 68)

P. Domonkos László SVD (Kg 43) 1920–2005

Domonkos László atya 1920. március 27-én született Gyarmat községben. Az elemi iskola elvégzése után a kőszegi missziós szeminárium tagja és a bencés gimnázium tanulója lett. 1939-től Mödlingben az Isteni Ige Társaságának pap- és szerzetesnövendéke volt. 1943 júniusában a kőszegi bencés gimnáziumban érettségizett. Ezután a bécsi Pázmáneumban folytatta filozófiai és pedagógiai tanulmányait, utána a kőszegi missziós szemináriumban lett viceprefektus és énektanár. 1946-ban szentelték pappá. 1947-től a kiskunfélegyházi Szent István Missziószeminárium tanára és gondnoka, az Állami Tanítóképzőben hittanár, a Kántorképzőben pedig tanár volt.

1949-ben visszakerült a kőszegi missziósházba, ahol prefektusként működött. Az egyházi énekkar vezetőjének, Szabó Jánosnak kérésére László atya helyettesítette őt betegsége alatt, majd halála után 1951-ben ő lett az énekkar vezetője. Ugyanekkor elvették hitoktatási és papi működési engedélyét.

László atyát az ÁVH többször zaklatta, de zenei feladatát ennek ellenére is teljesítette. A legnehezebb időszakban is olyan légkört alakított ki, melyben az ember elfelejtette minden bűjút-bánatát, így lassan közkedvelté vált. Kőszegen ez volt az egyetlen énekkar, mely rendszeresen végezte szolgálatát. László atya a városban betöltött szerepével támogatókat tudott megnyerni és olyan veszedelmeket elhárítani, amelyek a zenei életet fenyegették. Közreműködött világi rendezvények létrehozásában, és átmeneti ideig a zenekart is dirigálta. Tevékenységében önálló szerzeményekkel emelte a zenei élet színvonalát. 1956 október végén beválasztották a város Nemzeti Bizottságába. Szerette volna előmozdítani a diktatúra megszűnését, egy jobb és demokratikusabb élet kibontakoztatását, valamint hogy az egyház Kőszegen is visszakaphassa lehetőségeit. Október végén Krisztus Király-körmenetre került sor, melyet ő rendezett, és amelyen rengeteg ember vett részt, ezen felül a templomban először csendült fel a Szózat. Ugyancsak az ő szervezésében került sor november elején az ausztriai Rótfalvára való kivonulásra is.

1956 novembere első napjaiban megtudta, hogy helyzete az országban tarthatatlan, mert összeesküvésért akarnak vele szemben lefolytatni, ezért külföldre távozott. Ausztriában rövid ideig magyar menekültek lelkesze volt, majd 1957-ben Argentínába ment misszióba. Platonoson folytatta szolgálatát, mint az argentinai magyar lakosság és az ottani település lelkesze. Itt hatvan magyar növendéke is volt, akik a forradalom leverése után hagyták el országunkat. Közben az argentin iskolákban is tanította a zenét és éneket, bevezette a Kodály-módszert. Megalapította és 15 éven át vezette a *Pannonia Sacra* cserkészcsapatot. 1972-ben ötszáz példányban kiadott hitbuzgalmi folyóiratot szerkesztett. 1979-ben Buenos Airesben felépítette a Mindszentynumot, a magyar katolikus székházat; ennek kápolnáját Szent István tiszteletére szentelték fel. 1986-ban megalakította az Argentínai Liszt Ferenc Társaságot. Könyvet írt a Kodály-módszerről, majd Észak-Amerikában egyetemi kurzusokat vezetett. 1991-ben hálaadó zárandoklatot

vezett *Lujanba*, Argentína legnagyobb búcsújáró helyére Mindszenty bíboros földi maradványainak hazaszállítása alkalmából. Ezen tőbbezer fő vett részt és a bazilikában elhelyezték a magyar zászlót. Sajnos, közben súlyos közúti balesetet szenvedett, és az évek során romlott a látása. Ennek hatására hazatért a kőszegi missziósházba. Kapcsolata korábbi szolgálati helyével nem szűnt meg. Tevékenységét Göncz Árpád köztársasági elnök kitüntetéssel ismerte el.

Hazatérése után lehetőségéhez mérten bekapcsolódott Kőszeg városának életébe. Mint a Bencés Diákszövetség tagja, sok értékes elgondolással segítette annak működését. Egyben figyelemmel kísérte az egyházi énekkar szereplését. Hamarosan Kőszeg város jellegzetes színfoltjává vált a mindenkivel beszélgető fehér botos atya.

Betegségét mély alázattal és hittel viselte, értékes és mozgalmas életét ez év májusában visszaadta Teremtőjének.

Az egyházi énekkar július 3-án a 9 órai szentmisén a Jézus Szíve templomban szép számmal megjelent hívő és érdeklődő előtt latin misével emlékezett meg P. Domonkos László volt egyházkarnagyról. A mise végén saját szerzeménye hangzott fel, mely megmutatta zenei elképzelését, a szöveg pedig életfelfogását:

*„Halld, hogy zúg a rét, és hogy zúg az ég: ilyen dal nem volt még!
Most dalolni kezdett a föld és ég, dalolni kezd a mindenség!
Mert az élet minden útja odavisz, hol Isten vár.
Ha bejáród, Ő azt nyújtja, ami célról álmodtál.”*

Dr. Szerdahelyi Endre (Kg 43)

Szigeti Kilián OSB, Szombathely szülötte*

A Magyar Tudomány Napja alkalmából avatták fel *Szigeti Kilián* bencés szerzetes, zeneszerző emléktábláját szombathelyi szülőháza falán. A neves egyházzeneész Szigeti Miklós néven született 1913-ban. Tízennyolc évesen belépett a bencés rendbe; 1937-ben szentelték pappá.

A Welther Károly utcai szülőház előtt *Feiszt György* alpolgármester méltatta a tudóst, aki Rómában egyházzeneből doktorált, majd Pannonhalmán folytatta tudományos tevékenységét, de szülővárosáról, Szombathelyről soha nem feledkezett meg. Munkásságának középpontjában a magyar középkor liturgikus és egyházzenei életének kutatása, a magyar egyházzenei élet fellendítése állt. Alapvető tanulmányokat írt a magyarországi orgonák és orgonaépítés történetéről, orgonaépítőkről is.

Az alpolgármester olyan tudósnak nevezte Szigeti Kiliánt, aki mindig tanító, másokra figyelő életet élt, de közben szerzetesi hivatásának fő céljait tartotta szem előtt. Ahogy fogalmazott: Szombathely városa nagy adósságát törleszti, amikor emléktáblával tisztelőleg a tudós előtt, aki méltó arra, hogy vele a Tudomány Napját fémjelezzük.

Feiszt György (Gy 68) bencés diáktársaival emléktáblák avatásával szeretné a tudós bencés tanárok nevét ismertté tenni az utókor számára – a mostani emléktábla a hatodik a sorban, Szombathelyen az első. Zenetudósok, az egyházzene ismerői, levéltárosok segítettek az emléktábla állításában, amelyet *Tornay Endre András* szobrászművész készített. A Bencés Diákszövetség nevében *Harangozó Bertalan* (Gy 73) mondott ünnepi köszöntőt. Utalt arra, hogy ez a tábla kimondatlanul a *Szigeti-családnak* is emléket állít, hiszen a Welther Károly utcai házból *Miklóson* kívül még három fivére indult a bencés rendbe (Ábel, Paulin és Kerény), s öt lánytestvére is a szerzetesi hivatást választotta. Az érdeklődők az avatás után a Művészetek Házában hallhattak előadást Szigeti Kilián egyházzenei tevékenységéről *Ament Lukács OSB* (Ph 60) és *Sill Aba Ferenc OFM* tolmácsolásában.

Pados Katalin

* Utánközlés az Új Ember 2005. november 20-i számából

„Vajh hol van lakásuk?”

Kérem, címváltozásokat azonnal jelentsétek. **Jelenleg 89 cím hibás.** A listát folyamatosan helyesbítem, mégis minden alkalommal sokat – legutóbb vagy 20-at – *elköltözés stb.* miatt visszahoz a posta, így a hiba mindig „újratermelődik”.

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)
H–1103 Budapest, Salamon u. 11/b
Tel.: 00/36/1/262-5071
E-mail: drktk@freemail.hu

Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet
Artner Péter sac.	Gy 93 He	Kisida István	Gy 68 Pe
Árvai István sac.	Gy 92 He	Kocsis András	Ph 76 Bp
Bandinter Tamás		Kováts Sebestyén	Ph 66 Vp
Bánsági Béla	Zc	Lázár Ádám	Gy 66 Bp
Bata Nándor	Ph 90 Sm	Lelkes Péter	Ph 63
Benkő István Zoltán	Ptl Sm	Mészáros József	Ph 66 Vp
Bitskey Gábor	Ph 80 Bp	Mészáros Zsolt	Ph 82 Vp
Bonta Kálmán		Miskolczi László	Ptl Km
Borián Bálint Gergely	Ph 94 Vp	Nagy Zoltán	Gy 65 Gy
Borsa József	Ph 71 Sm	Németh András	Pe
Borsos László	Ptl Kh	Németh Barnabás	Pe
Breglovics Tamás	Gy 67 Sz	Németh Ernő	Gy 82 Gy
Czömpöly Tamás	Ph 94 Se	Nobilis Móri sac. p.tan.	Ph 84 Pp
Császár Zsolt	Gy 83 Fe	Ohetring Pál	Ptl Gy
Cseh Gellért György dr.	Gy 92 Pe	Ónodyné Mihályi Ágnes	Ph 56 Pe
Csermely Szabolcs	Ph 74 Vác	Padeczky Józsefné	Bp
Csiky László dr.	Pp 34 Bp	Paiger István	Gy 77 Pe
Csizmazia Antal	Gy 35 Gy	Pálhegyi Sándor	Gy 87 Sz
Csordás György	Gy 73 Km	Palócz András	Gy
Dobos Gábor	Ph 77 Vp	Pék Győző	Ph 73 Ny
Dovicsák Tamás	Ph 82 Vp	Rácz Miklós	Gy 93 Gy
Eszterhás (Fölker) Endre	Gy 39 Gy	Radziwon András	Gy 88 Tb
Farkas László G. dr.	Ko 34 Fk	Rentenher I. dr.	
Filiczky István dr.	Gy 83 Bp	Ruzsics Balázs dr.	Pe
Galba Béla	Gy 60 Gy	Sallai Géza	Gy 85 Bp
Gálffy Pálné	Ko 36 Bp	Soltész László	Ptl Ny
Gáspár Károly	Gy 79 Kh	Sugár Miklósné	Ptl Kg
Gauder Tivadar	Gy 52 Gy	Szabadi János	Gy 67 Pe
György László	Ph 60 Fe	Szentkúti Gyula dr.	Eg 27 Fk
Györgyi János	Ph 75 Db	Szépe László dr.	Eg 30 Fk
Halmosi Róbert dr.	Ph 91	Sztankay Árpád dr.	Ph 74 Db
Hanák József sac.	Gy 70 Km	Tihanyi Sándor	Gy 79 Bp
Hegyi János dr. SJ sac.	Gy 38 Gy	Tóth Béla	Gy 90 Sz
Horváth József dr.	Gy 76 Gy	Tóth János	Vp
Horváth Ottó	Gy 75 So	Török Lajos Sándor	Ph 57 Gy
Horváth Sándor	Gy 94 Sz	Unger Ilona	Ptl Kg
Hutton-Mills, René	Ph 85 Bp	Vámosy Béla	Gy 82 Bp
Jakab László	Gy 68 Sz	Varga Konstantin dr.	Ph 88 Gy
Juhász László dr.	Gy 52 Gy	Varga Miklós dr.	Gy 85 Sz
Kalácska József dr.	Vác	Veér András dr.	Gy 57 Gy
Kelemen Attila	Gy 90 Gy	Volf Kálmán	Gy 69 Vp
Kemény András	Ph 80 Bp	Wessely Antal ifj.	Fk
Kemény Gyula dr.	Ph 54 Km	Zelesényi Béla	
Keszthelyi Gyula	Gy 64 Gy		

Hivatalos címünk

1. A **BDSZ**-nek, **elnökségének**, **adminisztrációjának** szánt küldeményeiket a **BDSZ Hívósvölgyi Dokumentációs Helyi Szervezete** címére küldjétek:

Horányi Márton (Ph 83)
H-2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
Tel.: 30/964-6632, 26/360-810 este (fax is),
vagy kapcsolattartó: *Mátyásné Vatamány Gabriella*

(A munkavégzése helye: 1026 Budapest Szilágyi E. fasor 65. 1/4. Itt személyesen is, postai úton is elérhetitek. Munkarendje szerint munkanapokon általában 9-12 óráig áll rendelkezésetekre.)

Tel.: 1/356-1972 – fax: 1/202-3348

E-mail: marci@auditservice.hu

vagy: matyasne@audituniverzum.hu

2. A **Hírlevéllel** és az **Almanach**kal kapcsolatos küldeményeiket (címváltozást!), kérem, **közvetlenül** nekem küldjétek:

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)
H-1103 Budapest, Salamon u. 11/b
Tel.: 1/262-5071; e-mail: drktk@freemail.hu

Területi szervezeteink

A * - gal jelöltek önálló jogi személyiségű egyesületek. – [Rövidítés]

BDSZ Bácskai Szervezete [Bá]
6500 Baja, Szeremlei u. 20.
79/321-028, 30/488-0470 Vancsura László (Ph 84)

BDSZ Budapesti Szervezete [Bp]
1085 Budapest, József krt. 43.
1/266-6750 Ember Károly (Bp 51)

BDSZ Debreceni Szervezete [Db]
4026 Debrecen, Jókai u. 22.
52/446-186 Dr. Surányi Béla (Ph 61)

BDSZ Délkelet-magyarországi Szervezete [Dm]
6791 Szeged, Barátság u. 2/a
62/460-288 Atlasz Henrik (Ph 52)

BDSZ Egri (Heves megyei) Szervezete [He]
3300 Eger, Hadnagy u. 11.
36/310-441 Dr. Hanis Béla (Gy 75)

BDSZ Északkelet-magyarországi Szervezete [Km]
3907 Tállya, Rákóczi u. 37.
47/398-118 Dr. Sója Szabolcs (Ph 58)

BDSZ Fővároskörnyéki Szervezete [Fk]
1211 Budapest, Kossuth L. u. 24. 8/35.
1/277-2186 Kovács Dezső (Cs 51)

*BDGYE, BENCÉS DIÁKOK Győri Egyesülete [Gy]
9022 Győr, Széchenyi tér 9. (Jedlik terem)
96/315-988, 20/520-5766 Molnár Zsolt (Gy 85)

BDSZ Keszthelyi Szervezete [Kh]
8360 Keszthely, Schwarz D. u. 84.
83/515-113, 515-110 Benkő Zoltán (Gy 84)

BDSZ Komárom-Esztergom megyei Szervezete [Tb]
2800 Tatabánya, Béla király krt. 20. 1.2.
34/334-973 Domnanovich Tamás (Kg 49)

BDSZ Kőszegi Iskolaszervezete [Kg]
9730 Kőszeg, Bajcsy-Zs. u. 19.
94/360-223 Dr. Szerdahelyi Endre (Kg 43)

BDSZ Nyíregyházi Szervezete [Ny]
4400 Nyíregyháza, Tompa M. út 17. fszt. 2.
42/316-812 Gondos Lajos (Ph 57)

BDPE, BENCÉS DIÁKOK Pécsi Közössége [Pe]
7621 Pécs, Perczel M. u. 35.
72/233-999 Hábel János (Ph 82)

BDSZ Piliscsabai Szervezete [Pp]
1125 Budapest, Mátyás király út 47.
1/466-7615 Dr. Maróth Miklós (Ph 61)

BDSZ Somogyi Szervezete [Sm]
7523 Kaposfő, Kossuth L. u. 163.
82/577-020, 70/332-8577 Dr. Antal László (Ph 73)

BDSZ Soproni Szervezete [So]
9400 Sopron, Templom u. 1.
99/523-766 Vesz Erő (Gy-Ph 49)
e-mail: szentbenedek@mail.datanet.hu

BDSZ Székesfehérvári Szervezete [Fe]
7013 Cece, Deák F. u. 30.
25/235-020 Kovács János (Ph 86)

BDSZ Szentendrei Szervezete [Se]
2000 Szentendre, Szarvashegy 5.
26/718-138, 70/941-4635 Dr. Kovács Attila (Ph 55)

BDSZ Szombathelyi Szervezete [Sz]
9700 Szombathely, Deák F. u. 51.
94/317-793, 313-275 fax Harangozó Bertalan (Gy 73)

BDSZ Tolna megyei Szervezete [To]
7720 Pécsvárad, Plébánia
30/574-836 Antal Géza sac. (Ph 66)

7100 Szekszárd, Kőrösi Csoma Sándor u. 32.
74/314-364, 20/423-517 ügyv. e.: Endródi István (Ph 63)

BDSZ Váci Szervezete [Vác]
2600 Vác, Gerle u. 26.
27/313-072 Laczus Géza (Ph 58)

*BDVE, BENCÉS DIÁKOK Veszprém Megyei Egyesülete [Vp]
8200 Veszprém, Varga u. 4/c
88/425-933, 401-366 este Bischof Péter (Ph 75)

BDSZ Hívósvölgyi Dokumentációs Helyi Szervezet [HD]
2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
30/964-6632, 26/360-810 este (fax is) Horányi Márton (Ph 83)
1/356-1972 – Fax: 1/202-3348 Mátyásné Vatamány Gabriella
e-mail: marci@auditservice.hu, matyasne@audituniverzum.hu

Kiadja a Bencés Diákszövetség, felelős a BDSZ elnöksége.

Szerkesztőbizottság:

Deli Gergely, Feiszt György, Krámlí Péter, Szikora József,
olvasó- és technikai szerkesztő: dr. Könyves Tóth Kálmán,
főszerkesztő: dr. Scherer Norbert

Nyomta a Béda Books Nyomda, Budapest, X. tel.: 433-5152